

சிவமயம்.

அதர்வசிரோபநிடதம்.

தெ-யஉ.

இஃது

அதர்வணவேதத்தின்

ஓர் சாதையின் இறுதியிலுள்ளது
மூலபாடம் பொழிப்புரை வீசேஷவுரைகளுடன்

சிதம்பரம் ப்ரம்மகச்யா பத்திராதிபரான
பரஸமய பஞ்சானன பண்டித பான்சஜன்ய

ப்ரம்மஸ்ரீ

கு. ஸ்ரீ நிவாஸ தீகதிதரவர்களால்

— 0 —

வடமொழி இலிபிப்பெய்த

அதர்வசிரோலகுதிபிகை

என்றவியாக்யானத்திற்கிணங்க
அவர்களாலேயே தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு
தமது

(உடுக்காவேரி) ஸ்ரீ ஜகத்குருயத்திரசாலையில்
பதிப்பெய்தது.

1900

இதன் விலை ரூ. 1

விஷயம்	புஷ்பம்	வழி
கூழிரிதிவஸு	ருந	ய
கூலகஸுராடி-வ) தா-ஸாநம்	கூக	கச
கூலகஸுராடி-வ) தவனகொரா-டி	கூஎ	உந
கூலகஸுராடி-வ) தஞ்சை	உக	உஉ
கூலகஸுராடி-வ) தெ-காநடி	கூஉ	கடி
கூலகஸுராடி-வ) தெ-கந-கம்	கூக	கடி
கூலகஸுராடி-வ) தெ-கவா-ஸுஹ	கூக	எ
கூலகஸுராடி-வ) தெ-வண-வம்	உஎ	உக
கூலகஸுராடி-வ) தெ-கம-வாநு	சய	உச
கூலகஸுராடி-வ) தெ-கஹ-கெவம்	சஉ	கரு
கூலகஸுராடி-வ) தெ-கஹ-கெவம்	சஉ	க
கூலகஸுராடி-வ) தெ-கெவெ-க-க-க	கூரு	கச
கூலகஸுராடி-வ) தெ-க-க-க-க	கூச	உக
கூலகஸுராடி-வ) தெ-க-க-க-க	கூய	கஉ
கூலகஸுராடி-வ) தெ-க-க-க-க	கூந	கூய
கூலகஸுராடி-வ) தெ-க-க-க-க	கூக	கஉ
கூலகஸுராடி-வ) தெ-க-க-க-க	உய	உரு
கூலகஸுராடி-வ) தெ-க-க-க-க	சக	உரு
கூலகஸுராடி-வ) தெ-க-க-க-க	கூ	கடி
கூலகஸுராடி-வ) தெ-க-க-க-க	கூக	கூ
கூலகஸுராடி-வ) தெ-க-க-க-க	சக	உந
கூலகஸுராடி-வ) தெ-க-க-க-க	எ	கூஎ
கூலகஸுராடி-வ) தெ-க-க-க-க	கூக	கூ
கூலகஸுராடி-வ) தெ-க-க-க-க	கூரு	கக
கூலகஸுராடி-வ) தெ-க-க-க-க	கூச	கஎ

கலவ-புலிபெருங்குடி உவநாநா குணிகா

விஷயம்	வ்யூஷம்	வந்தம்
தடினம் - பூணை	சச	கக
தடின தடினாவாவி தவழ்	சடு	கடு
தடின தடின அடி உரிதடி	சந	அ
தடின தடின தடின	உடு	க
தடின தடின	சுய	டு
வலவ-புலிபெருங்குடி	டுச	உச
வலவ-புலிபெருங்குடி	டுய	உச
வலவ-புலிபெருங்குடி	கச	ச
வலவ-புலிபெருங்குடி	டுடு	க
வலவ-புலிபெருங்குடி	சச	கச
வலவ-புலிபெருங்குடி	டுஅ	உடு
வலவ-புலிபெருங்குடி	டுஉ	க
வலவ-புலிபெருங்குடி	கூஉ	கச
வலவ-புலிபெருங்குடி	சச	கச
வலவ-புலிபெருங்குடி	சடு	உஅ
வலவ-புலிபெருங்குடி	சஅ	கக
வலவ-புலிபெருங்குடி	உடு	உக
வலவ-புலிபெருங்குடி	உஉ	க
வலவ-புலிபெருங்குடி	அ	கச
வலவ-புலிபெருங்குடி	ய	உடு
வலவ-புலிபெருங்குடி	நந	உடு

அதர்வசுரோயநிடதவிஷ்ணுனுகிரமணி

விஷயம்	பக்கம்	வரி
முகவுரை	1	1
பாராயணபாடம்	1	1
முதன்மந்திராவதரணிகை	7	1
சுவோபதேசாரம்பம்	8	15
ஈசன் ஸர்வரூபணைபது	9	16
தேவர்தவம்	15	1
குத்திரோபதேசப்பயன்	20	22
பிரணவப்பிரம்மாணுஸந்தானமுற்று	21	31
பிரணவிரணவேரபாஸ்தி	23	28
சிவநாமநிரூபணம்	25	18
ஐங்காரபதப்பொருள்	26	20
பிரணவபதார்த்தம்	27	27
ஸர்வவ்யாபிபதார்த்தம்	30	11
அநந்தபதார்த்தம்	31	17
தாரபதார்த்தம்	32	17
சூக்ருமபதார்த்தம்	33	29
சுக்லபதார்த்தம்	34	20
வைத்யுதபதார்த்தம்	35	13
பரபிரும்மபதார்த்தம்	36	6
ஏகபதார்த்தம்	37	26
ஏகருத்திரபதார்த்தம்	37	22
ஈசானபதார்த்தம்	39	13
பசுவதார்த்தம்	40	20
மகிசுவரபதார்த்தம்	41	30
மகாதேவபதார்த்தம்	42	14
பிரணவமகிமோபசங்காரம்	43	4
பிரணவமகிமையின் ஏது	43	21
வேறுவேதாந்தங்களின் ஒற்றுமை	44	15
சுவோபாஸ்திவிதி	45	14

விஷயம்	பக்கம்	வரி
பிரமாணோபன்யாஸம்	45	27
இவோபாஸன்சொரூபம்	49	10
பிரணவசுவோபாஸனஸ்துதி	„	24
தியானத்துக்கீதற்றாசுவரர்சொரூபம்	48	10
நிதித்யாஸனநிரூபணம்	50	20
மோக்ஷசொரூபம்	51	29
ருத்திரசொரூபநிச்சயம்	52	8
மோக்ஷாந்தரங்கசாதனநிரூபணம்	„	10
வைதிகபாகபதவ்ரதநிரூபணம்	53	7
வைதிகபாகபதவ்ரதப்பயன்	54	20
உபநிஷத்பாராயணப்பயன்	„	27
ருத்திரன்ஸர்வரூபனெனநிரூபித்தல்	58	18
இவ்வுபநிடதவுற்பத்தி	59	11
உபசங்காரம்	61	2
தாற்பரியசங்கிரகம்	62	2
அரும்பதவிளக்கம்	64	2
இலக்கணக்கொத்து	67	2

அதர்வசிரோபபிடத பிழை திருத்தம்.

—(*)—

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்.
க	க௩	வாநநு	வாநன்கி
2	14	எடுத்தாளப்பட்டது	எடுத்தாளப்பட்டது
3	10	படுத்தியிரு	படுத்தியிரு
க	க௩	வொடி	வ உடி
3	க௩	கோவொஹம்	கோவொஹம்
உ	க	ணைந	ணைந
உ	க௩	ஜநவடிடா	ஜநவடிடா
உ	உ10	தை	தை
௩	௩	ஸூரஜிடிவ	ஸூரஜிடிவ
ச	௩	புதஜ்ஜநா	புதஜ்ஜநா
3	உ௩	வனவொஹி	வனவொஹி
3	உ௩	புதஜ்ஜநா	புதஜ்ஜநா
௩	க௩	யவரிநு	யவரிநு
3	க௩	தவஸா	தவஸா
3	க௩	ஹவடி	ஹவடி
3	௩௩	ஹவடி	ஹவடி
3	௩௩	தவஸா	தவஸா
௩	௩	காவெ	காவெ
3	க௩	ஸீரொ	ஸீரொ
8	6	தென்பது	தென்பது
3	11	யார்எம்போலிய	எம்போலிய
10	1	என்று	“என்று”
க௩	க௩	ணைந	ணைந

பக்கம் வரி

பிழை

திருத்தம்

11 25

காயத்திரி

காயத்திரி

கடு சு

ஜநவடெரம்

ஜநவெரம்

,, 13

அந்த

இந்த "

கள ட

ஜநவடெரம்

ஜநவெரம்

18 27

ராமன்

ராவணன்

22 24

ஸோமமென்ற

ஸோமமென்ற

23 18

கும

கும

,, உஉ

ஐசுரம்

ஐசுரம்

உசு க

புழி

ஹுழி

,, 11

இயத்தில்

இயத்தில்

,, 12

களுள்

களுள்

,, 13

கின்றன்

கின்றன்

,, 28

ஆசிரியர்

ஆசிரியர்

25 19

நாமக்களின்

நாமக்களின்

உசு உசு

தஸாஸி

தஸாஸி

27 8

கொள்ள

கொள்ள

உசு அ

ந

ந

,, ட

நவம்

நவம்

,, ,,

'பு' என்ற

.....

29 18

ஸ்வத்திர

ஸ்வத்திர

,, 25

கொடுக்கு

கொடுக்கு

,, உசு

வஸி

வஸி

30 2

பட்டு

பட்டன

,, 8

புபர்ஸி

புபர்ஸி

,, கள

ஸவ-ஹோவூதி

ஸவ-ஹோவூதி

,, 20

மாம்சு

மாம்சு

31 3

சந்த

சாந்த

,, 24

களைகுறு

களை அறியாதுகுறு

33 10

அகந்தை

அகந்தை

பக்கம் வரி

பிழை

திருத்தம்

35 6 ஒருங்கு
 ,, 23 அனாதியஞ்ஞான
 37 1 மாகவா
 சக கரு சுநராடி
 சஉ உ வஸுஷகி

ஒடுங்கு
 அனாதியஞ்ஞான
 மாகவும்வா
 சுநராடி
 வஸுஷகி

38 19 செய்வோம்
 44 15 வேறுசில
 ,, 16 ஒற்றுமைக்காகாட்டு
 45 7 தன்னையன்னி
 ,, 16 வேண்க்கும்
 ,, 21 மாணை
 46 6 லவ்பு
 ,, 16 யோக்கியமான
 47 5 தைப்
 ,, 18 ஸ்தனங்கள்
 48 26 துணைகளுடன்
 50 14 செய்பர்
 ,, 29 புத்திமானால்
 51 24 தோருதி
 ,, 27 இதனால்
 ,, 29 ருத்திப
 52 48 சுழி

சுநராடிகளாகியேயிடுத
 செய்தோம்
 வேறுசில
 ஒற்றுமையைக்காட்டு
 தன்னையன்னிய
 வேண்டும்
 மாணை
 விவ்வுப
 யோக்கியமான
 தையும்
 ஸ்தானங்கள்
 துணைகளுடன்
 செய்பவர்
 புத்தியினால்
 தோடுதி

 ருத்திப
 சுழி

38 23 கிரகித்தது
 57 29 இதன்
 58 15 இதுவே
 59 22 உருவெ

முஹீக்வா கிரிஜா ஸ்ரம்
 மாநிலம்ஸுபுஸக
 தலாசு
 கிரகித்து
 இதன்

 உருவெ

பக்கம் வரி

பிழை

திருத்தம்

59	21	சமாதியால்
"	26	பொருள்
60	1	வந்ததே.
"	6	சொயம்
"	கரு	உம் விடி
"	கரு	உம் உகா
"	கரு	உம்
61	27	திபிகை
62	30	தன்மை
63	7	காதம்
63	9	சிகரத்த
"	11	வான்மவாக்க
64	15	திருடன்
கரு	கரு	உடி
"	உரு	உடிஉகா
"	கரு	ஹயாவிதி

சமாதியில்
பொருள்
வந்ததே
சயம்
{ உம் ஸ்ரியசுந்தரே
{ உம் விடி
{ உம் விடிசுந்தரே
{ உயாஉம் உகா
{ உம் உகா உம்
{ உயாஉம்
திபிகையின் மொழிபெயர்ப்பு
தன்மை
காதம்
சிகரத்த
வான்மவாக்க
திருடன்
உடி
உடி
உடிஉகா
ஹயாவிதி

பிழைதிருத்தம் முற்றிற்று.

முகவுரை.

அதர்வசிரஸ்ஸு என்ற உபநிடதம் அதர்வணவேதத்தின் அதர்வசிரஸ்ஸு என்ற சாகையில், உள்ளது. அதர்வ என்ற பிரம் புத்திரராகிய மஹரிஷி பரமசிவத்யானநிஷ்டையில் இருந்த காலத்தில் அவரது தபோக்கினியானது, பிரமரந்திரத்தின் வழியே, கபாலத்தைப்பிளந்து வெளிக்கிளம்பி, அஃதேவி ந்தசாகையாக விளங்கியதென தைத்திரியசங்கிதை, முத லியபலவேதங்கள் இதனைப்புகழ்கின்றன அன்றியும் அநேக ஸ்மிருதிகளில் பந்திபாவனர்களைக் குறிக்குமிடத்து, இவ் வதர்வசிரத்தை, அத்தியயனம் செய்தவன் பந்திபாவனனெ னச்சிறப்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றது- அன்றியும் பிரமதேவனுக் குராராயணன் அருளிச்செய்தவிஷ்ணுஸ்மிருதியில் வணதாமி லீகாமிவா-நதூ-ஜநூநூஜா திவ்யாக்ஷம்வஹதய ஐஹிக இவைகளைப் படித்தால் ஜெந்துக்களை இது பாவனஞ்செய்யும் எனன் பூர்வஜாதியை நினைக்க விரும்புகின்றானே அவன் அதைப் பெறுவான் என்று பூர்வஜென்ம விருத்தாந்த ஸ்மரண சத்தித்தியைக் கொடுக்கக்கூடிய பல மந்திரங்களில், இஃது ஒன்று என்றார். இகஸ்தமர் போதாய னர்முதலியமஹரிஷிகள் இதனைச் சர்வவேதங்களுக்கும் சமானமான வேதபாகமென்றும் அதனாலேயே சர்வவேத பவித் திரமெனவும் சொல்லுவார்கள் அநேக மஹாபுராணங்களிலும் மஹாபாரதத்திலும் இதன் பெருமையும் இதிற்கண்ட பொருள்களின் விளக்கமும் வெகுவிரிவாயுண்டு. இவ்வுபநிடதமமைந்தசாகையினிடத்தே காம்யேஷ்டி பிரகரணத்துள்ள புத்திரகாமேஷ்டி ஸ்ராமாவதாரத்திற்காக ரிசிய கிருங்க மஹரிஷிதசரத மஹாசக்கரவர்த்திக்குச் செய்வி

த்தாரொன ஊழிவிநுஹங்கரிஷ்யாதி வாசுதேயாவாசு
 ஸாரணாகி சுயவடிஸிரவிலொபொகெஹ்மஃ ௨௫௫௫௫௫
 விபாநகஃ ஓய்அரசனேஉனக்குநான் அதர்வசிரஸ்என்ற
 வேதபாகத்தில் சொன்னபந் திரங்களால அமைந்தவதிப்ப
 டிபுத்திரகாமேஷ்டியை புத்திரோத்பத்திக்காகச் செழிப்
 பேன் என்று ரிசியசிருங்கவாக்கியமாக அமைத்த செய்யு
 ளால் வாஹ்மீகமாமுனிவர் ராமாயணத்தின் கண்ணே இத
 னைப்பெருமைப்படுத்தினார் அன்றிமந்திரிகோபரிடத்ததில்வா
 ருஷ்டாநிமடாணஸாவ்யாஸ்யவடி ஸிரவொவிஷஃ நிற்
 குணனாய் வேதாந்தபிரதிபாத்தியனாப்தள்ள புருஷனை அதர்
 வசிரமறிந்தோர் அறிவாறெனவிரிக்கப்பட்டது. பிரஹ்மஜ்ஞா
 பாலம் முதலியபல் உபரிடதங்களில் இதன்பெருமையை
 எடுத்துநிரூபிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. இது ஸ்ரீகண்டசிவாசா
 ரியாமாஸ்பாகபதபிரமவித்தையெனஎடுத்தானப்பட்டது.இத
 னைவைணவருள் பலஆசிரியர்களும் மாத்வர்வல்லபர் முதலி
 யோரும் எடுத்து விசாரித்து தத்தம்மதங்களுக்கேற்றவாறு
 பொருள்படுத்த மிகவும் வருந்தியிருக்கிறார்கள். ஆதலால்
 இவ்வுபரிடதத்தைப்பற்றி அதிகம வேறு யாதும் எழுதவே
 ண்டவெதில்லை. அதர்வசிரஸ்ஸு அதர்வசிகை காலாக்கினி
 ருத்திரம் கைவல்வியம் சுலோதாசுவகரம் இவ்வைந்துபரிட
 தங்கட்கு பஞ்சருத்திரமென்றுபெயருமுண்டு. இவைகட்கு
 ஐகத்குருஸ்வாமிகளும்ஒர்விபாக்கியானம் செய்திரு ப்பதாக
 க்கேள்வி. ஆனால்பிரத்தியக்ஷமாக நமக்ககப்படுவதுமற்ற
 உபரிடதங்கட்குள்ளபடி ஸ்ரீசங்கராநந்தர் முதலியவர்கள்
 உரையே. இதற்குபாகபதபிரமவித்தியாவாத்திகம் என்று
 நூற்றிருபதுசெய்யுள்உள்ள வியாக்கியானமொன்றும் அதற்
 குவியாக்கியானமாக ஆயிரம் பிரகாணங்களடைந்த அதர்வ
 சிரோபாஸ்காரமென்ற விரிந்தஒர்நூலும் எம்மால் வடமொ
 ழியில்விரிந்ததோர்நூல் இயற்றப்பட்டிருக்கின்றது. ஆனால்
 மஇச்சதோபரிடதவியாக்கியானமுறையில் அதர்வசிரோவ

குதிகையென ஓர்சிறுறுறை இயற்றினும் அதனையேஇங்
குதமிழில் லொழிபெயர்ப்பாமாயினேம் இதனிடத்து பாட
பேதபகூபேதங்கள் ஏதமிலே இது பிரணவவித்தையைநி
ரூபிப்பதாய் அநேகசிவநாமதேயங்களை விரித்து அதன்வ
ழிசிவன்வழிபாட்டைநிரூபிக்கின்றது இதனைச்சிவாத்நுவி
திகள் மிகச்சிரந்தபிரமாணமாய்சிறமேற்கொள்ளுவர்; பூர்ம
துஅப்பயதிகூழிதரவர்கள் இதனை அநேககிரந்தங்களில்எடு
த்துவிசாரித்திருக்கின்றார்கள் இதனை பலபூர்வபகூபமதஸ்தர்,
கள்எடுத்து தத்தம் சித்தார்தங்களுக்கேற்றவாறுபொருள்ப
டுத்தியிருக்கின்றமையால் அவர்கள் கொள்கைகளை மறுக்
கும்வழிகளை யாம்பாஸ்கரத்தில்விஸ்தாரமாய் காட்டியிருக்கி
ன்றோம். அதன்விரிவை அவ்விடத்தே காணவேண்டும்
ஆகவேஇங்கு கருத்து விளங்கக்கருது யாமிட்ட இச்சிற்
றுறையில் ஏதும் குறைகூறாது இதனைஏற்றுஎம்மைஆசீர்வ
திக்குமாறு சிவாத்வைத சிகாமணிகளை வேண்டா நிற்கி
ன்றோம்.

இங்ஙனம்

கிரந்தகர்த்தர்.

சுயவ-புரீரொகநீஷ-தாநாயணவா஠ீ

— (C) —

[illegible][illegible]

[illegible]

இத காபிபெத தஸ்யாடி-வ)தெதா-கம் | சுபகஸ்யாடி-வ)
 இதெவெடி-கம்யஸ்யாடி-வ)ப-காண வனவஹதி கத்வி
 வவ-பு ஸர்ரம்விதெரா தபதி தஸ்யாடி-வ)தெவெடி-
 தம் சுபகஸ்யாடி-வ)தெவஸ-ஸ்யஸ்யாடி-வ)ப-காண
 வனவஹ மதிஸம்மபதி தஸ்யாடி-வ)தெவஸ-ஸ்யஸ்ய
 கஸ்யாடி-வ)தவனகொயஸ்ய-பாநயொ காநுதேஹா தஜ
 ஸம்ஸ்யஜதிவிஸ்யஜதிவாஸ்யதி தஸ்யாடி-வ)தவனகம் |
 யிகஸ்யாடி-வ)தவனகொராடி வனக வனவஸ-ஸ்யாநதி
 தீபாயதஸ்யாடி ஐரம்வொகாநீஸ த ஸம்ஸநீப-ஜித
 தீய-ஃ | வ)தஜநாஸிஷ திஸம்வ-கொவா-தகாநெவம்
 ஸ்யஜி விஸ்யாமவநாநிவொவொகஸ்யாடி-வ)தவனகொ
 ராடி | சுபகஸ்யாடி-வ)தஸம்ஸாநெநாயஸ்ய-பாநயொகா
 நு ஸஸ்தஸம்ஸநீநிஜநநீநிவொஸ்யஸ்யிநி | சுவிஸ்யாஸி
 ரநதிநாநெராடி-வ)தவனவெயதவம் | ஸபாநதஸ்யஜிதவஸ
 வடி-புஸ்யாநதி-தஸ்ய-ஷம் தஸ்யாடி-வ)தஸ்யாநம் சு
 பகஸ்யாடி-வ)திதவமவாநயஸ்ய-பாந மாவாநகக தரா
 தஜாநம் திரீகபதிபொம-மதி வனவனவ தஸ்யாடி-வ)
 தெதவவாநு|சுபகஸ்யாடி-வ)தெதெவஸ-ஸ்யாநயஸ்ய-பாந
 யொகாநுஸம்மகம் ஸம்ஸகப தஜஸம்ஸ்யஜதி விஸ்யஜ
 தி வஸ்யபதி தஸ்யாடி-வ)ததெவஸ-ஸ்யாநம் | சுபகஸ்யா
 டி-வ)ததெஹாநெவொயஸ்ய-பாந மாவாநபரி தஜரா
 தஜாநயொநெமஸ்யாநெ திததீபபெத தஸ்யாடி-வ)
 தெதெஹாநெவம் | ததெத ததெத ததெத | வனவெஹா
 நெவம் வஜிஸொநாந ஸவ-பாந வவெவொ வஜி தஸ
 ய-மவெவ-கம் | ஸவனவஜி தஸ்யஜதிஷ்ய-பாநநெத த
 ஜநாஸிஷ திவிஸ்யதொதி-வம் | விஸ்யதப-காநாநவிஸ்ய
 திதொதிவொவிஸ்யதொதி-வம் தவிஸ்யதஸ்யாடி | ஸவநா

சிவமயம்

அவதரணிகை

இனி பிரமதேவன் முதற்குமாரனாகிய அசர்வமாமுனிவன் சமாதியினிடத்தே அகன்றிறந்து புரமொவீர்ந்த திவ்யசிங் சோதிதுவாதசாந்தத்தின் வழிவெளிவந்துஇச்சுருதியுருகங்கொண்டு உலகத்தாரையுய்யச்செய்ததென்றுரிக்குயசஸ் அதர்வணம்முதலிய பஸவேதங்கள் இதன்பெருமையை யளவிலாததென விளக்குகின்றமையால் இஃதளவிற்கிரியதேனும் அருமையிற் பெரிதென்பது சர்வவேதாந்தவேதிகளின்தீர்மானம். ஆதலாற்றான் ஸ்மிருதிகளில் இது சர்வவேதப்பதிர்கிரமெனக் குறிக்கப்பட்டது. ஆயின் இவ்வுபநிடதமும் ஏனையவுபநிடதங்களுக்கும் பொதுவாயமைந்த சம்பிரதாயத்தைப்பற்றி சதாசிவனுட் தேவர்களும் செய்தருளிய சமங்காதமுறையென்ற அர்த்தவாதத்தால் தோன்றுகின்றது வருமாறு.

ஒன்றை வாங்கிவிவஸ்துமட்டுமொரு கழிமதிநு||

தெரிவாருடி ஸ்ரீராமநாதசுவாமிநிதி.

(இ—ள்) தேவர்கள் சுவர்க்கத்தையடைந்து அவர்கள் உருத்திரனைக்கேட்டனர் நீர்யாரென்று, எ—து

(வீ—ரை) தேவர்கள் = பிரம்மதேவன் முதலியவர்கள் சுவர்க்
கத்தை = சுவர்க்கலோகமென்றகைலாசலோகத்தை, அடைந்து =
அனேககர்மானுஷ்டானங்களால் சித்தசத்திபெற்று = ஈசுவரார்ப்ப
ணமாய்ச் செய்த அக்கர்மங்களின் பயனால் உத்தம லோகத்தைய

டைந்து = உருத்திரனை அனேககோடி ஜன்மசுருதப்பயனால் ஸ்ரீகுருமூர்த்தியாகிய பரமேசுவரனை தெரிசனம் செய்து; ருத்திரனை ஹிருநித்தமையால் சம்சாரதுக்கத்தை நிவர்த்திசெய்யும் திறமுடைய இறைமையன் இங்கு ஆசிரியனைக் கொள்க. கேட்டனர் = கேட்கும் முறைப் பற்றாது ஆசிரியனடிபணிந்து ஆன்மாவைக் காண்பாராய் ஆன்மவிசாரம் தொடங்கினை தென்பது கருத்து. கேட்டவியாததை நிரூபிக்கின்றார் நீர் என்ற தாதியால். நீர் = அனேக புண்ணிய டன் களை யெல்லாம் னுடவிக்கத் தக்க பூலோகம் முதல் உன்மனலோகப்ரியந்தமுள்ள புனங்களைக்கடந்து சர்வலோகங்களுக்கு மேலான இச்சோமலோகத்திற்கு ஆதிபத்தியத்தையடைந்து பூரி யார் எம்போலியராய் ஓர் சரீரத்தை யெடுத்து அதனிடத்தே அநந்தநம்மங்களை யனுஷ்டித்து அதன் லீயால் இவ்வுலகத்தைப் பெற்றீரோவெனச் சமுசயத்தால் இக்கேள்வித் தந்ததென்க.

அவநரணிகை.

இனி சுருணாமூர்த்தியான பரமசிவன் உபதேசிக்கும் முறையைக்காட்டுகின்றார்.

ஸொஹ்வீடி வரஜேஃ ப்ரயஜேரஸம்

வத்பூரீவஹவி டி ரூரீவ |

நா ந ஜேஹி ந வதாவ ஜகிரிகு |

என்று

(இ—ள்) அவன் உபதேசித்தான் நானொருவனாகிய பிரேருந்தேன் இருக்கின்றேன் இருப்பேன் வேறு ஒருவன் என்னிலும் வேறாயில்லை.

எ—து

(வி—ரை) அவன் = தேவதைகளால் சாட்சாக்கரிக்கப்பட்ட திவ்யசரீரத்தையுடைய பருஷன்; உபதேசித்தான் = உருமாறுபதேசித்தான். யான் ஒருவன் = யானே ஒருவன் ஆதியில் உலககிருஷ்டியின் முன்; இருந்தேன் இறந்தகாலம் இது னற்றழு வப்பட்டது. கா ரணமாத் திரனை இவனென வும், காரியங்களை வனிலும் லோகமென வும் விபரீதவுணர்ச்சியுண்டாகா வண்ணம் முக்காலத்தமுள்ளவன் தானே என்கின்றார் இருக்கின்றேன் என்ப தாதியால். இருக்கின்

தேனென்பது நிகழ்காலக்குறி, இருப்பேனென்பது வருங்காலக்குறி. இவ்வகையின் முக்காலத்துமுள்ளவன்தானேயென்பதுமுடித்துரைக்கப்பட்டது. இவ்வளவால் காலவரைகடந்திருத்தலென்றசுத்யத்துவம் பிரம்மத்தினிடம் குறிக்கப்பட்டது. “ஹுஷிஷ்வஸோ ரோஷிஷி” சத்தேதேசாம்மியஇஃதாதியினுள்ளது. என்பதாதி பலவேதவாக்கியங்களிதனாற்றமுடிப்பட்டன. சென்றது நிகழ்வது வருவதெல்லாம் நீரேயாயின், கேட்குமியாமும் எம்புலனைகளுக்கப்படுமிப்படியானவனும், வேறிலையோவென, சீடர்சுவாக்யெதிர்நோக்கியவற்றை மறுத்தோதுகின்றார் என்னிலுமென்பதாதியால். எனது சொரூபத்தைப்பற்றாது, வேறேதுமில்லை. வேறொருவன்பிரம்மதேவன் முதலியவன். எல்லாவற்றிற்கு மதிட்டானம் யானே. ஆனால் நீங்களும் உங்கள் புதுனங்களும்யானுமான பசுபாசபதிகளாகிய முப்பொருள்களும் எமது சொரூபத்தினிலுபெற்றனவே.

அவதரணிகை

இவ்வனம் தானே சர்வசொரூபனென்றதற்கு ஏதுவைக்குறிக்கின்றார்.

ஹுஷிஷ்வஸோ ரோஷிஷி

ஹிஸஸ்ராஹ்ஸுஃப்ராஹிஸஸு||

என்று

(இ—ள்) என்று அவனந்தரத்திலுமந்தரத்தை யடைந்தான் திக்குகளினந்தரத்தையுமடைந்தான்.

(வி—ரை) அவன் = அப்பரமேச்சுரன். அந்தரத்திலும் = அகத்தேயமைந்த பிராணிகளிலும்; அந்தரத்தை = அகத்தேயுள்ளஜீவசொரூபத்தை. திக்குகளின் = எல்லாத்திக்குகளிலுமுள்ளவஸ்துக்களின், அந்தரத்தை = உட்புரத்தை. அந்தர்யாமிபாவத்தாற் பிரவேசித்தான்; என்று என்றஏதுவினால் யானொருவனிருந்தேனென்பதாதி பொருந்துமென்ப பொருள்கூட்டுக. எதனால் நாமம்ரூபம் இரண்டுக்கடந்து சச்சிதானந்த ரூபமாயும் சர்வவீதத்தோற்றங்களுக்கும், அகிட்டானமாயும், யானுள்ளேன். அதனால் என்று முள்ளனும் எல்லாமுடியானே என்றது இவ்வாக்கிய உ

ஸாவித்ரிஹம்.மாயத்ரிஹம்.

திருவடையூர் நாயக்கர்

உமலாபம்

மாஹாபெத்ராஹம்ச கழிணாபிராஹமநீயாஹம்

ஸ்தெத ராஜம் மளரஜம் மளபுஜம்

ജെ. ഒഴാക്കം. പ്രൊ. ഒഴാക്കം. ഡി. ഒഴാക്കം.

ரெவர்டம்

சூடுவாஹுதெவ்ஜாஹும ஜி-ஸாரோயவடாம் நிர்

சுருத்திரம் சுருத்திரம் சுருத்திரம்-சுருத்திரம் சுருத்திரம் சுருத்திரம்

காரணென 9) ஹம்வாஷ்டாபிஹம்

பெரிதே தீரம்

கூறும் உயிர் உயிர் உயிர்

பொருளாதார அமைப்பைக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்.

ஜெ)ா திருத்த)களுக்கெல்லவெழுது

நாடுவிலும், யாவிலும்

ஸஸவ-ஃ நு'டிவாநு'டிவடி

மாஹேமாலிஷு ஓ ஹணாநுஷு ஹணேந

உறவீ.உதி உறவிஷ ராய-நாய-ஷா

வா.த.ஜெ.ஸ.வெ.த. நயசி-கம்பெனி-கண

தவயாரிவெஸ் நகெதஜஸா !! ஐஐ

(இ—ள்) அந்தயான் ஷத்தியனுமனித்தியனும் அப்பிரம்மம் பிரம்மமும் கீழ்புறத்துள்ளவன் மேல்புறத்துள்ளவன் தென்புறத்துள்ளவன் வடபுறத்துள்ளவன் கீழுள்ளவன் மேலுள்ளவன் திக்குகளும்விதிக்குகளும்நான், புருஷனுப்புருஷனல்லாததும் ஸ்திரீகளும் நான் ஸ்ரீவித்திரி நான் காயத்ரீநான் திருஷ்டெப்பும்ஜகதியும் அனுஷ்டெப்பும்நான் சந்தஸ்ஸும்பயான் கார்ஹபக்தியம்; தெட்சிணக்கினி ஆஹவனீய

மயான், ஸத்தியம்யான் கோவுந்நான் கௌரியுந்நான். ஜ்யேஷ்டன்யான் சிரேஷ்டன்யான். வரிஷ்டன்யான், கீர்யன் தேஜஸ்யான், ரிக்குயகஸ்ஸாமம் அதர்வாங்கிரகக்கன்யான் அட்சரம்யான், க்ஷரம்யான், குஹியன்யான் கோப்யன்யான் அரண்யன்யான் புஷ்கான்யான் பவீத்திரன்யான் அடியும் நடுவும், வெளியுமநான் முன்னேபதததிக்குகளிலும் உள்ளதும் இல்லாததும் சோதிபென்பதும் எல்லாமுமயானே, என்னையேயானெனயாறநிவான் அவன்எல்லாத் தேவர்களை யுமறிவான். கோக்களைகோக்கள், லும்பிராம்பணர்களைப்ராம்மண்ணியததாலும் அவிஸ்ஸகளை ஹவிஸ்ஸாலும், ஆயுஸ்ஸை ஆயுஸ்ஸாலும் ஸத்தியத்தைத் தத்யததாலும் தாமத்தை தர்மத்தாலும் எனது கோஜஸ்ஸில் திருப்திசெய்விப்பேன்

வ—து

(வி—ரை) யான் உங்களுக்குப் புலப்படுக திவிமருபமுடையவன். அந்த உபாதியொழிந்த விடத்து நிதியனும் ஆகாசம் முதலியன நித்தியம்; அணித்தியம் நிலம் முதலியன. அப்பிரம்மன் = க்ஷத்திரியன் முதலியன. பிரம்மன் பிராம்மணன். கீழ்புறமுள்ளவனென்பதாதி விதிக்குகள் யரை எல்லாத்திக்குகளையும் குறித்ததாம். விதிக்குகளென்பன தென்கிழக்குகென்மேற்கு வடகிழக்கு வடமேற்கு இவையாம். புருஷன் = ஜன்பால். புருஷன்எனது அவிஸ்திரீகள் = பெண்பால் வேறாகவெடுக்கப்படுதலாஸ்ஸாவித்திரீ காயத்திரீ சுரஸ்வதிகளென்பன காயத்திரீயின் பேதன்களென்பது வெளி. திருத்தெப்புமுதலியன நிலைகளையாப்புகளாம். யான்யானெனமீண்டும் ஒருவது வேதவிதிப்படி கருவாகாது. உலகத்திற்குள்ளே அஃது கூறியது கூற்றாமென்க. கர்மபத்தியம் முதலியன கைதிகாக்கினி என்றும் இவைகையன் ஆனத்தியன் 'சுலாவாழித ஸுத' = இவ்வாறுத்தியன் கத்தியன்: என்ற வேதத்தால். கோ = சத்தம். ஓயி, கௌ = நாதத்தின் அபிமானியானதேவதை; பிரம்மவித்தை மெனச்சொல்லப்படுவது அஃதாம். ஜ்யேஷ்டன் = காலஞ்சென்றவன், அதாவது பெரியவன், சிரேஷ்டன் = புகழ்ந்தக்கவன்; வரிஷ்டன் = அளவிற்பெருத்தவன்

ஜீவீஷ்டனென்பவன் பிரம்மதேவன் முதலியவன். சிரோஷ்டன்
 ராராயணன் முதலியவன் வரிஷ்டன் காலன் முதலியவன். நீர் =
 உலகத்துக்குக்காரணமானநீர். தேஜஸ் = பிரகாசம். ரிக்கு, யஜுஸ்சா
 மம், அதர்வாக்ரிஷ்கள் வேதங்கள். அட்சரம் = ஆத்தமாபுருஷ
 ன் ஜீவனம். கூடரம் = பிரகிருதி. கூடரம்பு கூடிரிதி) கூ
 வாராவஷாரஷாரஉயுதே கூடரமென்பது பிரகிருதியாம் அ
 ட்சரமென்பது புருடனாமென்று கீதை கூறியமையாலென்க. கு
 ஹியன் = இயல்பில்லாததென்று. இதயத்தாமரையிலுள்ள
 உனென்பது ஒருத்து. கோப்யன் = ஆசிரியன் உபதேசித்தருளியபடி
 அகத்தே தியானிக்கற்பாலவன். அரண்யன் = காடுமுசலியஇயல்
 பிலுண்டானவை. புஷ்கரன் = புஷ்கரம், பால்நேற்றமுடைய
 ருப்பினும் அடைவதெதற்குந்நமாகா. குளம் அல்லது தாமரைப்பு
 அகன்பொருள்பலித்திரம் விரும்பத்தக்கதுவெறுக்கத்தக்கதற்கும்
 இவ்வெழுத்துக்கணம். அடி 10 முடிபென்பது பொருள்களின் அள
 வுக்குரித்தது. முன்னே — காணப்படுவது. பத்துத்திக்குகளிலு
 முள்ளது = எல்லாத்திக்குகளிலுமுள்ளது. முன் எரிக்குகளும்கு
 ன்குதிக்குகளில் உள்ளனவைகளையும் குறிக்கப்பட்டமையால் ஆ
 தாரங்களுமாதேயங்களும் அவன் சொந்தமே என்பதாயிற்று
 இல்லாதது = ஒன்றையொன்றுபற்றாதுநிற்குமியல்பினவன் ஆக்து
 மாமுதலியன. சோதியென்பதும் — எல்லாநிறையும்கூட பிரகாசம்செ
 ய்விப்பதும் சொப்பிரகாசமாய்நிற்பதும் யானேயன்றி கேரிலை
 இப்பொருளையே எல்லாமையானென்பதாற்சொங்கி விரிக்கின்றார்.
 யானென என்றும் யானென்றவரிவுக்கு விசேஷமாகப் பிரத்தியகாத்
 துமசொருபமாயிவன் அறிவான் — எந்தவுபாசகன் தியானிப்பான்
 அவர்எல்லாத்தேவர்களையும் அறிவார். ஒருபொருளையநிந்தான்
 லாப்பொருளும் நியப்பிடும் என காரணப்பொருளறியும் நிறப்பு
 தேதங்களிற்குறிக்கப்பட்டமையின் தன்னையநிந்தவன் எல்லாவ
 ற்றையும் அறிவானென்றமையால் தானேசர்வகாரணனென்ற
 தாயிற்று. யான்கோக்களை கோக்களாலும் பெண்பாலையான்பா
 லாலும் திருப்திசெய்விக்கின்றேனென்பதற்குச் சீர்க்கவேண்டியது
 வனஷ்டெனவாநடியாதி — இவனல்லவோ ஐனந்தமுடைய
 னவாச்செய்கின்றான் என்றருதியால் பிராம்மணர்களைஸத்தியம்
 கௌசர் ஆசாரம் இவைகளுடன்கூடிய உத்தமவர்களைத்தவர்களை

பிரம்மண்ணிபத்தால் - அவற்றிற்கு பிராயமானத்தால் ஹவிஸ்தனை - சரு புரோடாசம் முதலிய தேவதைகளுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய பொருள்களை, ஹவிஸ்ஸி னாலேவெய் முதலியவற்றால் ஆயுஸ்ஸைப் பண்ணை; ஆயுஸ்ஸி னால் ஆயுர்த்தேவதை யெனப்படும் சொருபத்தால் சத்தியத்தை ஆதித்தியனை சத்தியத்தால் அவனுக்கும் மேலானகர்பன் முதலான ஆதித்தியமூர்த்தியால் அல்லது சத்தியத்தை ஐம்புலனுக்கப்படும் பஞ்சபூதங்களை சக்திபத்தால் சத்தியமெனப்படும் பிரம்மசொருபத்தால் தர்மத்தை புண்ணியானிகளை தர்மத்தால்யஞ்ஞாதி சொருபத்தால், எனது தேஜஸ்ஸால் எல்லாம்எனதுவியூதியேயாதலால் என்கொருபத்தால் என்பது தாற்பரியம்திருப்தி செய்விப்பேன் அவைகளை நிலைபெறச் செய்வேன் (என்பது) இதுவரையில் தேவதைகளுக்கு பரமேசுவரன் செய்த உபதேசம் ஆதலால் அவன் அச்சரத்திலும்கூடத்தைப் பிரவேசித்தான் என்பதாதிவாக்கியங்களை ஒங்குசேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

9

அவநரணிகை

இனிமேல்கிழந்ததைக்குறிக்கின்றார்,

கதெதா'ஷ்வாநாஹு - ஸ்வாநாஹு

கதெதா'ஷ்வாஹு - ஸ்வாஹு

(இ-ள்) அப்புறம் தேவர்கள் ருத்திரனைக் கண்டார்கள். அதன் பிறகு தேவர்கள் ஊர்த்துவபாகுக்களாய் தேரத்திரம் செய்கிறார்கள்.

(வி-ரை) அப்புறம் = உபதேசித்து அந்தர்த்தான மடைந்தபிறகு. ருத்திரனை = பரமேசுவரனை. முன்னே முன்னிலைப்படுத்தோன்றிய திவ்ய உருவம் தாங்கியவன் இங்கு ருத்திரனென்பபட்டான். கண்டார்களில்லை. அதன் பிறகு ருத்திரரந்தர்த்தானத்தின்பிறகு தேவர்கள் ருத்திரனதுகடாட்சதீட்சைபெற்ற பெரியோர் ஊர்த்துவபாகுக்களாய் தவனிலைக்குறியகுறியுள்ளாராய் தேரத்திரம் செய்கிறார்கள். நிருபித்தபடி ஈசனைத்தியானித்து அவனது இலக்கணங்களைக்குறிக்கும் சொற்றொடர்களை யுச்சரிக்கின்றார்களென்பதுகருத்து.

(வி—ரை) எந்தருத்திரன் = பிரசித்தஞானஸம்ஸாரங்காரம் செம்பவன். அந்த உலகத்தையெல்லாம் சிருஷ்டிப்பதற்காக திருவுருவங்கொண்டருளிய பகவான் ஷாட்குண்யபரிபூர்ணன் = வேதங்களில் பகவானென்ற குறிக்கப்பட்டவன், பிரம்மா = இதற்குமுன் கண்ணுக்குத்தோன்றிய ருத்திரமூர்த்தியைப்போல மற்ற மூர்த்தியும் கொண்டருளியவன் மூன்றுவியாழ்நூதிகளின் பொருளாய் உள்ளவன், எவ்வகைத்தோற்றங்களுக்கும் இடமாயும் அதிட்டா தாவாயுமுள்ளவன்; அவனுக்கே நமஸ்காரம். நமஸ்காரங்கொல்லாம் அவனுக்குரியனவே யாதலால் உங்களுக்கு உலகத்திற் பலவகையாய்த் தோன்றும் ருத்திரமூர்த்திகளுக்கு நமஸ்காரம். நமஸ்காரத்தை இருமுறை கூறியது; சசுனித்தா தரவாலென்க. தலையாயும் எல்லாத் தேவர்களுக்கும் தலைவனுள்ளவனாயும் பிறவியைத்தூலப்பவன் = அவனொருவனே பிறவியற்றவனாதலால் ஆத்தாமகைவல்யரூபமோட்சத்தைக்கொடுப்பவனென்பதாகுந்தது. ஆதியிலும் அந்தத்திலும் பிரணவத்தையமைத்தது; அந்தப்பிரணவத்தின் பொருளும் அதன் சொரூபமாயுள்ளவனும் அவனெயெனக்குறித்தற்கே. விசுரூபன = சர்வசொரூபனுள்ளவன் இங்ஙனமேமேல்வரும் ஒவ்வொருவந்திரங்களுக்கும் உரைசெய்யற்பாலன என்பதாம்.

மன்—விசுவரூபனாகிரூப். எவன் மிருத்தியு—விசுவரூபனாகிரூப். எது அமிர்தம்—விசுவரூபனாகிரூப். எது சென்றதும் நிகழ்வதும் வருவதும்—விசுவரூபனாகிரூப். எது விக்ஷம்—விசுவரூபனாகிரூப். எது எல்லாம்—விசுவரூபனாகிரூப். எது ஸர்வம்—விசுவரூபனாகிரூப். எது ஸத்தியம்—விசுவரூபனாகிரூப். ஒவ்வொருமக்கரத்திலும் அடியிற் பிரணவத்தையும் இடையே வியாஹிருதிகள் மூன்றையும், முடிவில் தலையாயுள்வன் பிறப்பொழிப்பவன் பிரணவரூபன் விசுவரூபனாகிரூப் என்றும் நமஸ்காரத்தையும் சேர்த்துச்சொல்லவேண்டும்.

எ-து

(வி—ரை) விங்ணு = லட்சுமி காந்தன். மஹேஸ்வரன் = சங்கரருத்திரன். உணர் = உருத்திரன்சக்தி. விநாயகன் = கணதிஸ்கந்தன் = சுப்பிரமணியர்-இத்திரனும் அக்கிரியும்பிச்சித்தர்களைப் பூமிமுச்சலியவருமேலாகவதனும் அதனிடத்தமைந்தபொருள்களைக் குறிக்கின்றன. பிரதிவிமுதலியான ஐந்து மஹாபூதங்கள் சூரியன் ஸோமன், நக்ஷத்திரங்கள் இவைகள் முத்தேயுக்களாம். எட்டுக்கிரகங்கள் = கசியபனை எட்டாக உடைச்சான் ஏழுசூரியர்கள் அல்லது புவன-புர-முக-புவா-சூல-ஹி-பஸு-ப-கதிலா விவராயஸ்வர்ப்பானுவென்ற அசுரனொருவன் சூரியனை தூண்ட்டரன்மறைத்தான் என்று வேதத்தில் ராகுஒருமனை பரிசுப்படுத்தலால் எட்டேகிரகங்களென்று சொல்லலாம். அல்லது ஒருவதாரண்யத்தில் பீடமீத்தமான எட்டுக்கிரகங்களும் எட்டுஉபக்கிரகங்களும் அதன்பொருளாயினுமாகலாம். பிரணான்கள் = ஆயுள் அல்லது அபிப்மானிக்கும் தேவதை. காண் = மஹாகாலன் அல்லது பரவன். எவன் தென்திசைக்கோன், மிருத்தியு, அவனிலும் கடுமையான ஒண்ணுருவம்தாங்கிய ஒர்தேவதை. அமிர்தம் = உட்சரமான ஜீவத்தாவும். ராமாயணத்திலும் ராமன் திருவிஜயம் செய்யுங்காலத்து யமலோகத்துக்குப்போகுமே-அது யமன் மிருத்தியுபென்ற இரண்டு தேவதைகள் வேறுகநிருபிக்கப்பட்டார்கள். சென்றது வருவது நிகழ்வதென்ற முக்காலங்களை யுடனே தோதினாமயால் காலனைத் தென்திசைக்கு மஹாகாலனைத் தென்திசைக்கு

தோம்; விசுவமென்றதுகாரியம், இருத்ஸினம் என்றதுகாரணம்
ஸ்வமென்றது காரியகாரணத்தம் ஸத்தியமென்றதுமுக்யகால
வரைகடந்தது, நித்தியம் திக்குமுசலியன, முதலிந்தரணவத்தை
மென்பதாதி ஜபஸம்ஸிர நாயத்தைநிருபித்தன.

அவதரணிகை

மேலும் அவர்கள்செய்ததோத்திரத்தைமே குறிக்கின்றார்.

ஸ்ர லெஷகஸு:

அதிவிபாயு கபயஸு கம்.

ஸாந்திஸுஸுவாஸிஸு கம்

தவஸிஸு கம்

ஹ கபஹ கதவிஸுஸிஸு

சுதபிதகசுபிதகசு

வாஸிவாஸவாயணவெதி ||

(இ—ள்) ஏகமுகபிரம்மம் நீ. இருவகை மூவகை
மேல் கீழ் உள்ளதும் நீ. சாந்திரம் நீ. நிஷ்டையும் நீ. துஷ்டியும்
நீ ஓமாசெய்யப்பட்டதும் செய்யப்படாததும் விசுவமும் அ
விசுவமும் கொடுக்கப்பட்டதும் கொடுக்கப்படாததும் செய்
ததும் செய்பாததும் பாயும் அரமும் பாயணமும் எ—து

(வி—ரை) ஏகம் = ஏகமேவாத்துலியம், ஒன்றேயுள்ளது. இ
ரண்டிலாதது; என்பதாதிவேதபாகவணிக பிரசித்திபானது. 'க
ஸுரடிஷு' தவஸிகாராஷு கோதனஞ்சொல்லப் பின்னான்க
கன்உருத்திரன், என்றுநிரூபிக்கப்படுகின்ற நமையால் பிரம்மம் 'கப
கஸுரடிஷு' தெஸுஹா = இனிமெதனாஸ்பிரம்மமென்றுசொ
ல்லப்படுகின்றது. 'என்றுமேலேநிரூபிக்கப்படுபிரம்மம். இப்படித்த
துவ்வென்றேயானால் பார்வதி பரமேசுவரர்களுள்ளும்ஹரியும் ஹ
ரணும் என்றும் பிரகிருதியும் புருஷனும் என்றும் பிரம்ம விஷ்
ணுருத்திரர்களுள்ளும் சித்து அசித்து ஈசுவரர்களுள்ளும், பல
வகைவிவஹரங்கள் எங்ஙனம் கூடுமெனச்சங்கை நிகழ் அதை

மறுத்தோதுகின்றார் இரண்டென்பதாதியால் மூன்றென்பதுன்
மையையக்குறித்தது. ஆகவே பலவகைப்பட்ட உல்கமெல்
லாம் ஒரு பொருளின் கண்ணே சுந்தியமாம் என்பதாயிற்று.
அதனாற்றான், நெந்நெய்யு ௧௦ நதிர ௭௦ ௨௦ நதிரெய்யு ௭௦
ஊசு = இவனைமேலும் குறுக்கே ஊமஇடையே ஊம் கண்டானிலை
யென்று பலவாறாய்நிறுத்தப்பட்ட சொரூபத்தை யேமேலும் விளக்
கிக்காட்டுகின்றார் மேல் என்பதாதியால், சாந்தி = புலன்களின்
ஒழிவு. புஷ்டி = சாஸ்திரங்களின் துணிவு. துஷ்டி = பிரத்தியக்
சொரூபானந்தம். ஓமம் செய்யப்பட்டது = அக்னியை ஆதாரமா
கக்கொண்டகன்மம். செய்யப்படாதது = மற்றவிடங்களிலுபயோ
கப்படுவது, சிவபூஜைமுதலியன. விசுவம் = காணக்கூடியது. அ
விசுவம் = புலன்களுக்ககப்படாதது, அதாவது அப்பிராகிருதமான
பரமபண் முதலியன. கொடுபட்டது = தனதென்றபற்றைத்துணை
க்கும் தொழில்கொடுபடாதது. அகந்தைக்கே துவாயுள்ளது. கர்மம் =
செய்தது = புண்ணியத்துக்கே துவானது. செய்யாதது வேறுதவாயுள்
ளது இவ்விரண்டும கொடுபட்டது கொடுக்கப்படாதது என்றதற்கே
ஒர்சிறுரை டரம்பும் மூர்த்திகளுக்கும் மேலாயுள்ளது அப
ரம் = மும்மூர்த்திகள் முசலியன. பராயணம் = எவ்வகைத்தோற்றத்
திற்கும் அதிட்டானாயுள்ளது. என்று = என்றறிந்துபரமனை
த்துதித்தார்கள் தேவர்களென்று சேர்க்கவேண்டும்

அவதரணிகை

இனி ருத்திரசாட்சாத்காரத்தால் தேவர்களுக்கு ஜனிக்த
ஆனந்தானுபவத்தைக் குறிக்கும்வசனத்தை மந்திரங்கண்டமஹா
ரிஷித்தோன்றச் செய்கின்றார்.

சுவாஸிவோஜிஜ்ஞாநாசுமதி

சுமநுஜெரா. சிரவிஷா ௩ ௨ ஷவா ௩

கிஹுநதிரேயுஷுணவடிராசி

கிஜெயுகிபுராஜிதா ௩ ௨ ௭ ௭

என்று

(இ—ள்) சோமனை பறித்திரோம். அமிர்தங்களேனும்.
சோதிஸைக் கண்டோம், தேவர்களையறித்தோம். எம்மைச்

சத்துரு என்ன செய்வான்; எமக்கு தூர், சதன்யாவனுண்டு மர்
ததியனாகிய எமக்கும் அமிர்தம் லேயோ. — து

(வி—ரை) சோமணை = உமாதேவியுடன் கூடிய பிரம்மவித்
யாநாதனை உருத்திரனை யென்பது பொருள்; அறிந்தினும் = க
ண்ணார்க்கண்டோம்; அச்சிவசாட்சாத்காரத்தாற்றான் அமிர்தர்கள்
சிவமயங்கள் ஆனும் தெது நயாகூழி தாவெவ்வை உலகம் =
அவர்பிரம்மயராய் அமிர்தர்களேயானார். என்னுடைய தாகவதரம் கூ
றுதலாலென்க சிவசாட்சாத்காரம் ஒன்றே கொண்டு முக்கினைகூடு
மோவென உதிக்கும் சகையை அச்சாட்சாத்காரத்தாற்றிக் கழந்தச
துபதேசஞ் சொல்லுப சிவனைத் தானும் மனனத்தாலும் அதனைத் தெளித்
லானும் வீடுகூடிய தென்கிரிபித் து ஒழிக்கின்றார் சோதியை என்பதா
தியால். சோதியை = பிரத்தியகானந்த சொரூபமான பிரம்மத்தை. அ
டைந்தோம் = தான் என அறிந்து தன்னகத்து ஏற்றினோம். ஆதலா
ற்றானதே ஈர்க்கையறிந்தோம். சென்றவரும் உருபவருமாயுள்ள பல
கடவுளரை சொரூபமாக அறிந்தோம். இங்ஙனம் பரமசிவசாகூடா
த்காரபூர்வசமாய் அவர்கிருவுபதேசம் பெற்ற பெரியோர்களுக்கு எ
னதும் குறையிலையெனவும், பிறலிக்குடல்விலகுமெனவும் அவித்
தையோழியுமெனவும், நிரூபிக்கின்றார் எம்மையென்பதா தியா
ல், சத்துரு = காமன் முதலியன்; என்ன செய்வான் = சரம்பவர்கள்
மனைதசஞ்சலட்டித்தகாமன் முதலியவரால் கூடாதென்பது
இதனைக் கூறுதல். தூர்த்தன் = விஜேரதம் செய்யும் சத்துரு யாவன்
உண்டு. எவ்விதமில்லையென்பது இது. மர்த்தியனாகிய... நாசமுள்ள சரீ
ரத்தைப் பெற்றிருக்கும் எமக்கு எம்மோலிய ஜீவர்களுக்கு அ
மிர்தமில்லையோகி சொரூபமில்லையோ. இங்கு ஒவ்வென்ற எச்சச் சொ
ல்லியது துணிபைக்குறிக்கும்; இங்கு தேவர்கள் ருத்திரனை வின்வி
னரென்பதா திவாக்கியங்களாகக் கட்டலும். அத்தேவர்களைக் களை
உயரவெடுத்து துதித்தாரென்பதா தியால் சிந்தித்தலும் சோமணைய
றிந்தினும் என தா தியால் தெளிதலும் கூரப்பட்டதென இதுவ
ரை விசாரமுறையமைந்தது

அவநரணிகை

இனிப் பரணவசெருடமான பிரம்மத்தை அனுசந்தானம்
செய்கின்றார்கள்

வலவ-ஓஜமலி தம்வாவன கடிக்காரம்

வாஜாவத ஸுலிக்ஷ ஸௌஜெம்

வாஸாஷஜெம் ராஹஜெம் ராஹஜெம்

வாயம்வாயபவெ டி ந-வெஸாரெமெஸ்வெ டி ந

மு ஸதிலெஸ் நகெ கஜஸா

தஸாஉவஸாஹெத்ரு

ஜஹாமு ராஸாயநஜெ ||

(இ—ள்) இந்த அட்சரமே எல்லாம் உலகத்துக்கு இ
தர்ப்புமுள்ளது பாரஜாபதிரைபச்சரந்தது சூந்தும்மேசர்மனை
யுடையது புருஷனாகிரஹிக்கக்கூடாததைகிரகிக்கக்கூடா
ததாலவாயுவை வாயுவைபுலாடபதால்சொமனை சொமனைபு
டையதால்தனது திஷ்டஸஸாலவமுங்குகின்றது. அங்ஙனமா
ல்லாவற்றையுமொடுக்கிக்கொள்ளமுடவா கிராஸமாகிய அத
ற்குமஸ்காரம்.

எ—து

(வி—ரை) இந்த அட்சரமே = அக்ஷரமெனப்படும் பிரம்ம
மே; அல்லது பிரணவமே; எல்லாம் = காணப்படும் பொருள்களெல்
லாம். அல்லது எல்லாவற்றிற்கும் அதிஷ்டானமாய் உள்ளது அக்
த்துக்கு இதம் = ஜகத்துக்கு = காணப்படும் பிரபஞ்சத்திற்கு; இதம்
= சைதன்னியரூபமாதலால் சொரூபத்தைக் குறிப்பது. பாரஜா
பதியைச்சரந்தது = ஆகியில் பிரம்மமேவனாகாணப்பட்டனையா
னும், அதற்கவனே நிஷ்டியாதலாலுமென்க; இச்சாமம் வாழ்செய்
யுமென்பதாதி இடங்களில் மந்திரத்தைக்கண்ட மஹானிஷ்டின்
பெயரை மந்திரங்களுக்கிடுவது வழக்கமாமென்க; சூக்குமம் = ஸ
ர்வவேதஸாரபூதமாதலால். ஸௌம்யிபம் = ஸோமமெனற உபா
நாதனை தேவதையாகவுடையது; அதுஸோமலோகம்; என்பதா
தி இடங்களில் அச்சொல்லுக்கப்பொருளேகாண்டலாலென்க; பு
ருஷனம் = பூர்ணனம், ஜீவரூபனமென்பது கருத்து, மேற்குறித்
த அட்சரசொரூபரூபிய பரமேசுரன் கிரஹிக்கக்கூடாததேவறு
புலன்களால் அநியக்கூடாத ஆத்துமசொரூபத்தை கிரகிக்கக்
டாததால் = அங்ஙனமே இந்திரியங்களுக்குட்பட்டாததன்சொ

சிவசுந்தரி

(இ—ள்) இதயத்திலே தேவதைகள் எல்லோருமுள்ளவர். இதயத்தேதான் பிராணன்களிருக்கின்றன. எந்தே இதயத்தில் நித்தியமாய் இருக்கின்றாய் அந்த நீ மூன்றுமாத்திரைகளையும் கடந்துகின்றவன். ன—து

[illegible]

நாநு சுசாராடுதெ ஸுபுதெணைஃ சீவிரவித்யுதீணபுலி
கூசிநுநுயெதயாபுநிஹரவராயாநநிணைவி வசி
வலவபுலவவாஸரணதமுணாடுகாதி திவரெ|| மூன்று
வேதங்களையும் மூன்று வீருத்திகளையும் மூன்றுபுலனங்களையும்
மூன்றுதேவர்களையும் அகாரம்முதலியவரணங்களால் நிரூபித்த
அணுக்களாகியதொளிகளென்ற நாதசூகசுமாதத்தை நிலபெம்
றஉனது கரிய சொருபத்தை பரிந்தும் பரியாமலுமுள்ளிர
ணவம் நிரூபிக்கின்றது என்று ஆசிரியாபுத்தபதந்தரும் நிரூபித்தார்

அவதர்ணிக

மேலே அதனைப் பதுக்கித் தள்ளு.

(இ—ள்) அந்தஸ்திற்காரத்திக்கு வடபுறம்சிரம் தென்
கால்.

(வி-ரை) அந்த ஓங்காரத்துக்கு = ஓங்காரமென்று நிரூபிக்கப்பட்ட பரமசிவமூர்த்திக்கு; இடதுபுறத்தில் = நிலிருத்திமார்க்கத்தில்; சரசு = அதாவது பிரணவத்தின் சரம்மாத்திரையாகிய மகாரம் நுத்திரசொருபமாதலாலும் அவர்ஞானசாரியராதலாலும், அவன் நிரூபிக்கும் அந்தப்பாதம் தலையெனப்பட்டது. தென்புறத்தில் = பிரவிர்த்திமார்க்கத்தில்; பாதம் = ஆரம்பம். அதனையையென உபசரிக்கப்பட்டது. அலையாவன; அகாரஉகாரங்களுள் பிரம்மவிஷ்ணுக்களாம்.

இனி மேற்கண்ட பிரணவசெஞ்சுபனாகிய பரமாத்மாவின் திவ்யநாமதேயங்களை யே “ கிரிவாநாசுஜிஹ்யையநாநாநுணீரவபிக்ஷவடிபாசுஜிவஸுநாநி | = நாக்கால் அடையப் பட்டவனை என்று பொழியற்க; பிரகாசமுள்ள உருத்திரநாமதேயத்தைக் கிரஹிப்போம் என்று சங்கிதைகளில் அதர்வணம் ரிக் சூமுதலிய உத்தரால் கிரஹிக்கப்படுதலால் ஓங்காரம் முதலிய சிவநாமங்களின் பஞ்சருத்திரங்களிலொன்று என இவ்வுபநிடதத்திலும் ஒருவாறு சுருக்கி கிரபிக்கின்றார்.

ஸஷ்டிகாரொயஷ்டிகாரஸீ

உயர்ப்புணர்வொருங்கு உணர்வீ

അയ്യപ്പൻ വെട്ടിയപ്പൻ

வெணர் நகை வெணர் நகை

சுதந்திரம் உதாரம்

கருணாநிதி

தமிழகம்-கங்கை-மதுரை-பெரும்புலியார்

கவ்வெழுத்து கவ்வெழுத்து

சுத்தாஹிஹதி |

பவனகஸவனகொரடி :

ஸம்ஸாரம்

ஸம்ஸாரம்

ஸம்ஸாரம்

(இ—ள்) அவன் ஓங்காரன், எவன் ஓங்காரன்? அவன் பிரணவன் எவன் பிரணவன். அவன் ஸர்வவியாபி? அவன் அனந்தன் எவன் அனந்தன். அது தாரம் எது தாரம் அது சூக்குமம் எது சூக்குமம் அது சக்கிலம் எது சக்கிலம் அது வைத்தியுதம் எது வைத்தியுதம் அது பரம்பிரம்மம் என்று. எவன் ஏகன் அவன் ஏகனான் நுத்திரன். அவன் ஈசானன். அவன் பகவான். அவன் மஹேசுவரன் அவன் மஹாதேவனென்று. எ—து

(வி—ரை) ஓங்காரம் பிரணவம் ஸர்வவியாபி அனந்தன் தாரன் சூக்குமன் சக்கிலன்வைத்தியுதன் பரம்பிரம்மம் என்றசொற்களுக்கும், ஏகன் ஏகநுத்திரன் ஈசானன் பகவான் மஹேசுவரன் மஹாதேவன் என்ற சொற்களுக்கும், பொருளொற்றுமையைச் சாட்டவே இச்சொற்றொடர் நேர்ந்ததென்க.

அவதரணிகை

மேற்கண்டபெயர்களுக்கு வினாவிடை முறையாய் ப்பெருள் விரிக்கின்றார்.

சுயகஸூரடி—தஷ்காரம்

பஸூரடி—யபிரணவன்வஸூரம்

ஊபு—ஊபு—யபிரணவன்வஸூரம்—தஷ்காரம் என்று

(இ—ள்) எதனால் ஓங்காரமெனச் சொல்லப்படுகிறது. எதனால் ஓங்காரத்தையுடன் எல்லாத்ரீதத்தையும் உயர்த்துகின்றது. அதனால் ஓங்காரமெனச் சொல்லப்படுகின்றது

(வி—ரை) இங்கு வாசகமங்கிய பிரணவத்துக்கொன்பது பெயர்களும் வாச்சியமாகிய பரமேசுவரனுக்கு ஆறு நாமதேயங்களும், ஆக ஒங்காரம்முதல் மஹாதேவனீராகப்பதினெந்து வாசகத்திலும் வாச்சியத்திலும் ஒன்பது மாறுமாகவுமைந்த பதினெந்து ரஸங்களின் பெயரே இதுதான் என்பது ரகசியம். பதினெந்து ரஸங்களின் சொருபமும் மகாரசனாகிய பரமாத்மாவின் சொருபமும் கொப்போபுனித வியாக்ஷியானத்தில் விரிவாய்நிபுடிக் கப்பட்டது. அதனையே இங்கு வருவித்துக்கொள்ள. அப்பதினெந்து சொற்களில் முதலில் ஒங்காரத்தின் பொருளைக் குறிக்கின்ற சர்ச்சரித்தவுடன் = மந்திரமாதலால் உச்சாரணம் செய்தவுடன். எல்லச்சரித்ததையும் = ஸ்தூலம் சூக்தமும் காரணமென்ற மூலங்க ஷ்சரீரங்களையும், சரீரமென்ற சொல் சரீரத்தையபிமாணிக்கும் க்ஷத் தன்னியத்தைக்குறிப்பது. உயர்த்துகின்றது = பிரகிருதிமண்டலத்தின் மேல்செலுத்துகின்றது. இவைகள் பகுதிவிஞ்ஞிடைநிலைகளால் கிடைக்கப்பொருளாயினும், அவற்றை. ஆ, ஊ, உம்என்று பிரித்து ஆ வென்பது ஆன்மாவைக்குறிப்பதாகவும், ஊ என்பது ஊர்த்துவகெதியைக்குறிப்பதாகவும், உம் என்பது தொழிலைக்குறிப்பதாகவும், அடிமுடிகளைக் கொண்டு சொற்களைக்குறிக்கும் வேதஸ்சண்டகொண்டொருவாடமைக்கலாம். இதை ஏகதேசக்கிரஹண்மென்பார்கள், சொல்லப்படுகின்றது = ஸ்ஷாஸிவொர்ஷங்காரணொயகதெநநாஹிதிததெவடிஸம்மு மஹணஸ்வரீஜோரெதஸி = சதாசின் பிரணவம், ஒங்காரமென்ற வழியால் அடைகிறான்; அந்தப்பதத்தை உனக்குச் சுருக்கிச் சொல்வேன். ஒமென்பது என்பதாதிபலவிடங்களில் பிரணவத்தால் பரமேசுவரன் குறிக்கப்பட்டமையாலென்க.

அவதரணிகை

இனிப் பிரணவமென்பதும் பரமசிவநாமதேயமென நிரூபிப்பாராய் முன்போலவே அதற்குவினாவிடைகளை நிகழ்த்துகின்றார்.

ஸயகஸாடிஹுபெதவ ணவஃ

யஸாடிஹுபாநிணவ

பெரியபுத்தூர்

புவ-கர-யிராஸுபு

யெஜுஸு ஸுயஸு ஈ ஸுடுண ஸுடு:

உய்ண்பியகி

தவிராடி-உடுதலுணைக் :

எ ஸ் து

(இ—ள்) இனி யெதனைப் பிரணவமென்று சொல்லப் படுகிறான்? எதனால் உச்சரித்தமாத்நிறையில் ரிசுக்கு, யஜு-
ஜீ, ஸாமம், அதர்வாங்கிரங்கள் இவைகளையும் பிரம்மத்தையும் யஞ்ஞத்தில் பிரம்மணர்களுக்கு வணங்கச்செய்கின்றார். அதனாலேயே பிரணவனைச் சொல்லப்படுகின்றார். எ-து

(வி -ரை) உச்சரித்த மாத் திரையில் = ஆகிரியனடிபணிந்து அவனுடைய கீழ்க் குறையில் மேலே வகமாத்திரம், துவிமாத்திரம் திரிமாத்திரம் என்று இவ்வுபநிடதமும் ஸ்கோடநிடதமும் நீருய்த்த வழிநிட்டைகூடி அப்யசித்தாலென்பது கருத்து. ரிக்கு = ரித் வேதம், யஜுஸ் = யஜுர்வேதம், ஸாமம் = ஸாமவேதம், அதர்வாகிரங்கன் = அதர்வண வேதம், பிரமம் = நான்கு வேதங்களுக்கும் பிரதிபாத்தியமான ஸவிசேஷ பரமேசுவர சொரூபம். வணக்கச் செய்கின்றான். இப்பிரணவநிட்டனிடம் நினைத்த மாத் திரையில் சர்வவேதங்களும் முன்னிலைப்படுமாறிலும், அவற்றின் சர்வவேதாந்தஸாரம வந்த இன்னுக்குப் பயன்யாதமிலைப் பற்றிப் பிரம்மணர்களுக்கு, யஞ்ஞத்தில் என்று விஷயம் குறிக்கப்பட்டது. இதனால் ஒரு பிரணவநிட்டன்யாகத்திலிருந்தால் அவ்விடத்துள்ள ஸமஸ்த ரித் துவீக்குகளுக்கும் கிரியைகள் யாதும் குறைவற்றிதையேறுமென்பது தாத்பரியம். இங்கு யற்பாலதிது. -- அதாரம் உகாரம் மகாரம் என்ற மூன்று மாத் திரைகளால் பூமி முதலிய நான்கு வியாஹிருதிகளையும் தொடர்ந்துசென்று நான்காம் பரதத்துடனாகிய காயத்திரியில் ஸர்வவேதங்களையும் பிரகாசம் செய்வித்து அவைகளை யஞ்ஞத்தில் பிரணவ தானே உபகரிக்கின்றது. யஞ்ஞமென்பது எல்லாக் கன்மங்களுக்கு முாலட்சகம் (குறிப்பு) மூலத்தில் உணர்ப்பு என்பதற்கு உணக்கச் செய்கின்றது ஒலிக்கச்

செய்கின்றது என்பதிரண்டும் பொருளையாதலால் சப்தமய அர்
 த்மய உபயபிரபஞ்சங்களும் அந்தந்தக்குரிய வேதவாக்கியங்களும்
 தோற்றுவிக்கப்படுகின்றனவென்பதும் பொருளே. வேதங்கள்
 ரணவத்தின் தன்மாதிரித்திற்பிறந்துகண்மக்களிடமும் விதிதி
 ல். மற்று அவற்றின் பயனைக்கொடுக்கும் பரமேசுவரனது சொ
 ரூபத்தையும் விரித்தனவகம். என்கின்றார்பிரம்மத்தையும் 'என்ப
 தால். பிரம்மம் = சகுணமனமாயாசபளஸ்வரூபம். சுத்தபிரம்மத்
 திற்கு கர்த்திருத்தவம்முதலியன அஸம்பாவிதமாதலால். 'ந,
 (துதித்தல்) என்றதாதுவினிடத்திலிருந்து தோதிரமென்றபொ
 ருளில் 'நவ,' என்ற சொல்லுண்டாக அதனிடம் 'வ' என்ற
 வினமுதல் முன்னிடைச் சொற்களிலொன்றான 'வ' என்ற உபஸ
 ர்க்கத்தைச் சேர்க்க 'வ்ருணவ' மென்ற சொல்லைமந்தது. ரிக்கு
 முதலிய ஸமஸ்தவேதங்களும் ஈச்சுரஸ்தோத்திரங்களாகையால்
 அவைகள் ஈச்சுரப்பிரணாமங்களாகின்றன. அதாவது உணக்கம்.
 அவைகள் வணங்கச்செய்யப்படுகின்றனவென்றாலும், ஒலிக்கச்
 செய்யப்படுகின்றனவென்றாலும், ஈசுவரஸ்தோத்திரங்களும் தோ
 த்திரத்தால் இருப்தியடையும் ஈசன் இருமேனிகளாகிய தேவதா
 மூர்த்திகளும் பிரணவதேவதைக்கு ஸ்வதந்திரமாமென்க. 'வ்ரு
 ணவஃ ஹீஸ்வரஃ ஹி' = பிரணவத்தையே ஈச்சுரனென்றறி
 யவேண்டும்.' என்று அனேக வேறுபிரமாணங்களிலும் பிரணவத்
 தை ஈச்சுவரனென்றே நிர்நித்திருக்கின்றமைபால். அர்த்தமாத்
 திரைபெணப்படும் பிரணவத்தின் நான்காம்மாத்திரைக்கும் மா
 ண்டேக்கியத்தில், 'வ்ருவஃவொவாஸாஸிஸாஃகஸிஃவெவெதஃ
 வதஃ' = பிரணவத்தை யே ஈச்சுரனென்றறி
 களுக்கொடுக்குமிடமும் சாந்-னம் சிவனும் அத்துவைதனுமான
 சிவனை சதுர்த்தமாத்திரையென்கின்றார்கள். அனே ஆத்துமா
 அனே அறியற்பாலவன்" என்று சிவாபேதம் நிர்நித்தப்பட்டிரு
 க்கின்றமையால்; அவ்நனமே அதே உபநிடதத்தில், 'ஹீஸ்வரஃ
 வொவாஸாஸிஸாஸிஸாஃகஸிஃவெவெதஃ' = பிரணவத்தை யே
 மாத்திரைகடந்தவன். நான்காம்மாத்திரையின் பொருள்விவர
 ரங்கடந்து பிரபஞ்சமொழிந்து சார்தமாய் அத்துவைதமாய் உள்ள
 சிவன் எனும் நிர்நித்தப்பட்டமையால் என்க. யஞ்ஞாதிகரம்

களிலே மூன்று வேதங்களுக்கும் வினியோகமிருத்தலால் அங்வேதாந்தங்கள் பிரம்ம வேதமெனக்குறிக்கப்பட்டு அவை பஸ்தாதா வானபரமேசுவரனை நிரூபிக்கும் உபநிஷத்துகளெனக்கொண்டு பிரமமத்தையும் எப்பதற்கு வேதமுறைப்பட்டி அமைந்தகாதிமுறமைபற்றி உபநிடதங்களை யென்னும்பொருள் கொள்ளல்லாம் இதனால் எல்லாவேதங்களும் எந்தப்பதத்தின் மகிமையை நிரூபிக்கின்றன, என்று தொடங்கிய அனேக வேதவாகியங்கள் ஒருங்கு உபசங்கரிக்கப்பட்டு பிரமரூபமாக பரமேசுவரனை புரவிக்கவேண்டுமென முடிவுரை கூறியதாயிற்று.

அவதர்ணிகை

இனி ஸர்வவியாபி பதார்த்த நிரூபணம் செய்கின்றோம்.

கயகலூரடி உருக ஸவடிவ ராவீ
யலூரடி உருக ஸவடிவ ராவீ
ஸவடிவ ராவீ உருக ஸவடிவ ராவீ
ஸவடிவ ராவீ உருக ஸவடிவ ராவீ
ஸவடிவ ராவீ உருக ஸவடிவ ராவீ
ஸவடிவ ராவீ உருக ஸவடிவ ராவீ

(இ—ள்) இனியெயதனால் ஸர்வவியாபியெனப்படுகின்றான் ஏதனாலுச்சரித்தமாத் திரையில் எல்லாவுலகங்களையும் விபாபிக்கின்றான் கினைதமானது மாசபிண்டத்தை (வியாபித்தால்) போல சாந்தமுலமாய் ஒதமாய் புரோதமாய் உடயிரவேசித்து எல்லாவற்றிற்கும் மிஞ்சிநிற்பவன் அதனால் ஸர்வவியாபியெனப்படுகின்றான்

(வி—ஸ்) உச்சரித்தமாத் திரையிலென்பது முன்போல் எல்லாவுலகங்களையும் வியாபிக்கின்றனென்பது காரணப்பொருள் விரிவு. ஸ்னைஹமென்பது எண்ணெய் அல்லது ரசதாது மாக்சபிண்டத்தை (மூலத்தில் பலபிண்டத்தை) எண்ணெய்க்கு மாட்சுமாயுளது திலமத்தால் அவற்றையாதல் உள்ளபடி ரசதாதுமாய்

ஸுமஸ்தமாம்சந்தநாம் வியாபிக்கப்பட்டிருப்பதால் இருவகையும்
பொருள்கொள்ளலாம் எவ்வழியாஹம் ஈசன் அந்தர்யாமியும் அதி
பிரபுதாவும் என்று சொல்லப்பட்டது. மேல் சாந்தமூலமாய் என்
பதாதியால் ஸர்வோபாதானத்வரூப அதிட்டானத்தைக் காட்டுகி
ன்றார். சாந்தமூலம் = சாந்தமாய் உள்ள ஒருநகும் பிரபஞ்சங்க
ளுக்குமூலம் இடமாயுள்ளது. அகிதனமானால் ஸம்ஸ்தமானபிரப
ஞ்சங்களுக்கும் உபாதானநிமித்தங்கள் ஒருபொருளேயென்றாயின
பேசாந்தரூபம் என்றபரிட்சிதிலோ சுத்தபிரம்மரூபனென்பதுபொருள்
மூலமும் புரோதமும் என்பது ஓர்ஆடைக்கு நூலானது குறுக்கு
நெடுக்குமே பிரகேசித்து ஆடைமேல் நிலைநிறுவித்தற்போல பி
ரம்மம் தம்முட்டாமே பலவகைப்பட்டு உலகத்தை நிலைநிறுவிண்
ன்றதாயிற்று. எல்லாவற்றிற்கும் மிஞ்சநிற்பவன் = பிரமாதாக்க
ள்காணும் உலகத்துக்குமேலும் உள்ளது பிரம்மமேயாம். அத
னென்பதாதி உடசங்காரவாக்கியம். இதனால் காரண ஸவிசே
ஷபிரம்மலட்சணம் ஒருவாறு விரிக்கப்பட்டது.

அவதரணிகை

இனி அனந்தபதார்த்தத்தைக்குறிக்கின்றார்.

சுயகஸ்டாடி-வ்யுதெநந்தஃ

வஸாடி-வ்யாபுரிணவஸவ

சுடி-சு-வெநாவயவ-வ்யுதெ

கிர-மு-வ்யு-பு-பஸாடி

சுஸாடி-வ்யுதெநந்தஃ

(இ—ள்] இனியேதனானந்தனெனப்படுவான் எதனா
னுச்சரித்தமாத்நிரையில் ஆதியந்தங்களை குறுக்குநெடுக்கு
உயர்வு தாழ்வு முதலிய எவ்வளவைகளிலுமடங்கான் அத
னானந்தனெனப்படுவான்.

(வி—ரை) உச்சரித்தமாத்நிரையில் என்பது முதலானது
முன்போல் ஆதியந்தங்களை = இதனால் காலத்தாலுள்ள அள

வைகடந்தது இரமூர்த்தியாமென்றாயிற்று. குறுக்குநெடுக்குயர்
தாழ்வுஎன்றது இடத்தாற்சம்பவிக்கக்கூடும் அளவைகளைக்குறித்
தது. இவ்வுபநிடதத்தின் துவக்கத்திற்குள்ளே ஸஹஸ்ரேஸ்ய
யஜோஸாவதாராபிவ ஹவிஷ்யாராபிவ || நெறநஜஸ்யே-மந்தி
ராப்யம்நஜயெபுஹரிஜமுஹஸி நானொருவன் ஆதியிலிருந்தே
ன் இருக்கின்றேன் இருப்பேன் என்றும் இரணமேலும் கீழும்
இடையிலும். எருமரியார் என்று வேறுஉபநிடதங்களிலும் கா
ணப்படுகிறபடியால் தேசம் காலம் வஸ்து வன்மன மனநகையளவை
களையும் கடந்ததென்பது இதன் முடிந்தபொருள் பவனவெஷா
நாவதொவ்வுக்ஷே ஸதஜ்ஜாநஜநம்தாஸ்ய மயாவனிவன்
ந்தன் அவ்யக்தன் ஸத்தியம் ஞானம் துனந்தம் பிரம்மம் என்ப
தாதிபஸ்வகை வேதவாக்கியங்களிதனாற்றமுடப்பட்டன இதனால்
வேதாந்தபுத்தகங்களில் அனந்தனென்னும் சொல்லுக்கு 'நாராயண
னே பெர்ருளென சிவதாந்திரிகர் கொண்ட துரபிமானம் துணை
ந்ததெனவறிக.

அவதரணிகை

இனியவனே தாரகனென நிருபிக்கின்றார்.

ஸபகஸூரடிவபுதொகாரம்

யஸூரடிவாரபுரணவணவ

மஹாஜநஜராபிரண

ஸம்வாரபிஹஸ்யாஸு ஸம்வாரபதி

தஸூரடிவபுதொகாரம்

(இ—ள்) இனியெதனால் தாரமெனப்படுவான் அதனா
லுச்சரித்தமாத்திரையில் கிரப்பம்ஜன்மம்ஜகைமான்மன்
தசம்சாரமஹாபயத்திலிடத்திலின்று தாரணந் செய்வான்
அதனால் தாரமெனப்படுவான்.

(வி—ரை) கெர்ப்பம் = கருவீணைமதல்ஜன்மம் = பிரததக்
ஜகை = பஸ்வகைச்சரி மாஹஸ்தகமான்மம் = இச்சரிந்ததை விடு

வதுமுதல் அனுபவீகும் நரகயாதனாதிகள். இதுவே சம்சாரமஹாபயமாம். நிற்க- ராமதபனம் முதலிய உபநிடதங்களில் தாரம் என்றபதத்திற்கு காரணப்பொருள் இவ்விதமே காட்டப்பட்டது அதுவே இங்கு அனுபவதிக்கப்பட்டது- அவ்வுபநிடதங்களுக்கெல்லாம் பிரணவத்தின் நாமதேயங்களை நிரூபித்தலில் ஐதம்பரியம் இன்மையால் பிரணவத்தின் நாமதேயங்களை நிரூபிக்கவந்த இப்பிரகரணம் அவ்வுபநிடதங்களை யெல்லாம் னுவதித்து தாரம் என்றபதத்திற்குப் பொருளாக ஸாட்சாத் பரமேசுவரனயே இஃது துணிந்தோதியதென்க. உச்சரித்தமாத் திரையிலென்பது மூன்போல் ஸம்ஸாரமென்னும் சொல் அகந்தைமமதைகளுக்கிடமான சரீரம் புத்திரன் மித்திரன் களத்திரம் கிருஹம் முதலியவற்றையும் குறிப்பதாம். இதனால் புனர்ஜனனம் உண்டாகாதாகாக்கும் புண்ணியமூர்த்தியே பிரணவப்பொருளாமென்றெற்பட்டது, ஸுஜாத உதெயுவகூபிஷ ஹீரஃ ப்ரவடிவென | ருஃ யதெதடி க்ஷிணீஃ ஸ்யம் தெகஜாஃ வா ஹிநிதஜம் = பிறக்காதவனென்றே பயந்தவனெருவன் வழிபடுகிறான் ஒருத்திர உனது தென்முகத்தை அதனால் நித்தியமும் காப்பாயாக” என்று சுவேதாசுவதரம் அருளியதித்தாந்தமும் (நிஷாராய) ஃ என்றுணைத்ததிரியம் அருளிச்செய்தரகசியமும் தழுவப்பட்டது. இதனால் அவ்முத்தஜாபாலத்தில் ருஃ ஸாராகம் ஸுஹ்ய ரூபவெஷ்ட = ருத்தரன் தாரகமாகிய பிரம்மத்தை உபதேசிக்கின்றார் என்று கண்டிருக்கிறவசனம் ஸபஷ்டமாய் வியாக்கியானம் செய்யப்பட்டது பிரணவத்தைத்தவிர ஏனைப்பொருள்களுக்கு என்னான்றும் சம்பவிக்காதாகையால் ராமநாம அஷ்டாக்ஷரங்களை ராமதபனத்ரஸார உபநிடதங்களில்தாரகமென்று நிரூபித்தது கௌணமும் ஸ்துதிருபமுமென்று துணிந்திடுக. அதன்பொருத்தத்தை அவ்வவ்வுபநிடதத்திற் எம்முரையில் காண்க.

அவதரணிகை

இனிக்குமபதார்த்தத்தைக்குறிக்கின்றார்,

ஹ்யக்ஷரரூபவெஷ்ட

யஸாடி-ஹார ஸோணவனவ

ஸுதெகாஹிகாபரஸாரணெவாயிஷிதி

தஸாடி-ஹாரெதஸுதெகா

(இ—ள்) இனியெதனால் சூக்கு மெனப்படுவான் எதனால்
சச்சரித்தமாத் திரையில் சூக் குமனாகப் பரமேசுவரனை யெல்லாம் அ
திஷ்டிக்கின்றான் அதனால் சூக்குமமெனப்படுகின்றான் (எ—து)

(வி—ரை) உச்சரித்தமாத் திரையில் = விசேஷசிந்தையென
மாத் திரையில் என்றபொருள் பிரகாரணத்துக்கேற்றவாறு கொள்ள
வேண்டியது. சூக்குமனாக = இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படாத நிலை
மையடைந்து அதாவது இந்திரியங்களுக்குப் புலப்படத்தக்கபொரு
ள்களுக்கு அத்தியந்த விலக்ஷணரூபமாய் முன்னே திருசியரூபமாய்
ய்த்தோன்றின பரமேசுவரன் பரமபிரத்தியக் குரூபமாய் பரமேசு
வரனை = உத்தமாதமங்களாகிய தேவமர்த்தியாதி பரமோத்தமங்க
ளாகிய பிரம்மவிஷ்ணுருத்திராதிசரீரங்களை; அதிஷ்டிக்கிறான்.
= பிரத்தியகபேதத்தால் வியாபிக்கின்றான் = ஓயாதப்பியசிக்கி
ன்றவனுக்கு ஸர்வதிருசிய விலக்ஷணப் பிரத்தியகாத் துமரூபமாய்
ஸர்வசரீராதிஷ்டாதிருசைதன்னியரூபமாய்த்தோன்றுவதால் சூ
க்குமமெனப்படுகின்றனென்பது முடிவு.

அவதாரணிகை

இனி சுக்கிலபதார்த்தத்தைச் குறிக்கின்றார்.

ஸுதெகாடி-ஹாரெதஸுதெகா

யஸாடி-ஹார ஸோணவனவ

சூஹெதகூரயிதெ

தஸாடி-ஹாரெதஸுதெகா

எ—து

(இ—ள்) இனியெதனால் சுக்கிலமெனப்படுவான் எ
தனால் சச்சரித்தமாத் திரையில் திரவமாய் மற்றவற்றையும் வ
யிக்கச்செய்வான் அதனால் சுக்கிலமெனப்படுவான். எ—து

(வி—ரை) திரவமாய் = இளகியவஸ்துவைப்போல் அதாவது ஒருபொருளின்கண்ணே இச்சையுள்ளதைப்போல் தோன்றி வயிக்கச்செய்வான் தமமுள்ளே பிறப்பொருள்களையும்என்று தன்மயமாக்கித் தாமுள்படசொருபத்தில் நிற்பான். கற்பூரத்தினிடத்தேபிறந்தசோதி கற்பூரத்தைஸம்ஹரித்து தான்சொருபத்தில் ஒருக்குவதுபோல் சங்கற்பத்தாலுலக்கத்தைகற்பித்து சங்கற்பத்தையும் நசிப்பித்து சொரூபமாய்தகுகிற்பது சக்கிலமாம். உபாஸ்தியிலும் பலவிதமூர்த்திகளாய் முன்தோன்றி சோரூபமாத்திரையாய் மிஞ்சிஸத்தாமாத்திரையாய் உபாஸகன் உபாஸியம் உபாஸ்தியென்ற திருபுடியும் னிலைந்து அத்வைதமாய் நிற்குமவஸ்தையும் இதனால் தழுவப்பட்டது.

அவதரணிகை

இனிலைத்தியுதபதத்துக்குப்பொருள்கூறுகின்றார்.

ஶக்ஷஸாடி-உபுதெவெடி-உம்

யஸாடி-ஹாஸுபாணவவ

ஶஹதி-ஶலிலவ-ஶஸரீரம்

விஹி-பா-தய-தி-ஶஸாடி-உபுதெவெடி-உம் (எ-று)

(இ—ள்) இனியெதனால்வைத்தியுதம்எனப்படுகின்றான் எதனால்உச்சரித்தமாத்நிரையில் பெருத்தஇருட்டில் எல்லாச்சரீரத்தையும் பிரகாசிப்பிக்கின்றான்- அதனால் வைத்தியுதமெனப்படுகின்றான்.

எ—ன

(வி—ரை) பெருத்ததோர்இருட்டில்அவித்தையாகியபெருத்த அனுகந்தியானத்தில் எல்லாச்சரீரத்தையும் ஈண்டுசரீரமென்றது எல்லாப்பிரபஞ்சத்திற்கு மாருபெயராய் நின்றதுஆகவேஎல்லாப்பிரபஞ்சத்தையுமென்பதுபொருள். பிரகாசிப்பிக்கின்றார் = பிரகாசமெனப்படும் சைதன்ஸியநுடமாகியசொரூபத்தால் உலகத்தையெல்லாம் விளங்கச் செய்கின்றாரென்பது. தாத்பரியம் இதனாலேயே வைத்தியுதமெனப்படுகின்றாரென்பதுகருத்து. மற்றையதேயுக்களைக்காட்டிலும் மின்னல்-அதிகவேகம்பொருந்திய தாதலால் அதனைஈசனுக்கொப்பாயெடுத்தது.எப்படிஉலகத்திலி

ன்னல்ஓரேகணப் பொழுதில் இருளையெல்லாம் விலக்குகின்ற
மதா அப்படி பிரம்மஞானமாத் உலகவிருளை விலக்குமென்பது
பொருள். ஆதலாற்றான் தஹரவீததைகளில் பின்னற்கொடிபோ
னறாசனைத்தியானிக்கும்படி விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது.

அவதரணிகை

இனிரபரப்பிரமமென் னும்ததைவிரிக்கின்றார்.

சுயஸூ ஈடி-அருவதவர-ஸூஹ

யஸூ ஈடி-அருவதவர-ஸூஹ

ஸூஹசுயஸூயதிதஸூ ஈடி-அருவதவர-ஸூஹ

(இ—ள்) இனிஎதனாற்பிரம்மமெனப்படுகின்றான். எ
தனால்ச்சரித்தமாத் திசையில் தானும்விருத்தியடைந்து (உ
ச்சரிப்பவனையும்) விர்த்தியடையச்செய்கின்றார் அதனாற்பி
பிரம்மமெனப்படுகின்றார். எ-தி

(வி—ரை) விருத்தியடைகின்றார் = குடத்துக்குடப்பட்ட
ஓர்தீபம் குடமுடைந்தால் விருத்தியடைவதுபோலத் தோன்றவ
துபோல் பிரணவாபாஸகனும் உபாஸதிக்குமுன்னர் அளவில்
மிகினவனைப்போலகப்பட்டாலும் பிரணவோர் பாஸனாபெத்
தால் தெரளுபஞானமுண்டாகி எல்லாவற்றையும் வியாபிப்பவன்
ன்பதுஇதன்முடிந்தகூத்து; பரப்பிரம்மம்என்றசொல்விசேஷணத்
துடன் கூடியநாமமேயம் பரம்என்பதுவிசேஷணம்பிரம்மமென்பது
விசேஷியம். அதர்வசிகோபநிடதத்தில் தனித்தப்பிரம்ம சப்தமே
பரமேசுவரனது திருநாமமாக நிருபிக்கப்படுகின்றது ஆகையால்
பிரம்மம், பரப்பிரம்மம் இரண்டுபதங்களும் பரமேசுவரனிடத்தில்
ருடமென்பது வேதசம்மதமாய்முடிந்தது.

அவதரணிகை

இங்ஙனம் பிரணவத்தில் பொய்சனை வாசகத்தின்பேதத்
தைவாச்சியத்தினிடம் நித்தியம் அனுஸந்தானம் செய்யவேண்டி
யதற்காகவாசகத்தின் பெயரை ஒருவாறு வாச்சியாய்நீ

மாகவாச்சியனாகிய சிவ்னிபத்துப்பிரசித்தமான சிலநாமதேயங்களையும் வாசகத்திற்சேர்த்து முன்னர் பிரதிஞ்ஞைசெய்த படி நிரூபிக்கத்தொடங்குகின்றார்.

சுயகலாஹுதிவனகஃ

யவலஹுதிவனகஃ

சுயகலாஹுதி

யவலஹுதிவனகஃ

என்று

(இ—ள்) தீனியே தனாலே லக்ஷணப்படுவான எவன் எல்லாவுலகங்களையும் தம்முள்ளொடுக்கிக்கொள்ளுகிறான் என்பொழுது தம்சி ருஷ்டிக்கின்றான் சங்கரிக்கின்றான் காக்கின்றான் அதனாலேவே ஒருவனெனப்படுகின்றான்

எ—து

(வி—ரை) இதனிடத்து பரமேசுவரனுக்குள் தடஸ்த லக்ஷணம் குறிக்கப்படுகின்றது எல்லாவுலகங்களையும் என்பதாயினால், எல்லாவுலகங்கள் = திருவெய்யப்பிரபஞ்சசாமானியம் தம்முள்ளொடுக்கிக்கொள்வான் பூர்வப்பிரளயத்தின் தீறுதியில் என்பது பொருள். சிருஷ்டிக்கின்றான் = மீண்டும் அவ்வவ்வான்மாக்களின் கன்மங்களுக்கேற்றவாறு தனாகரணதிகளைக் கொடுக்கின்றான் இதனால்தான் குதொழில்கள் சொல்லப்பட்டன இது ஐந்தாவது தொழிலுக்கு முபலக்கணமே இதனால் பஞ்சகிருத்தியம் செய்பவன்களென்றாயிற்று.

அவதரணிகை

இனி ஏகருத்திரபதார்த்தத்தைக் குறிக்கின்றார்.

சுயகலாஹுதிவனகஃ

யவலஹுதிவனகஃ

யஜுரோநுபொகாநீஸ தநஸநீயஃ

ஜநநீயஃ

புக்ஷஜ்ஜநாஸிஷு திஸுவகொவாநிகாப

ஸஸ்புஜ்ஜிஸாஸுவநாநிமொவா

தஸாஜுவதவநகொரூடிஃ

எ-தி

(இ-ள்) இனியெதனால் ஏகருத்திரனெனப்படுகின்ற
ன் ஒருவனே உருத்திரன் அத்துவிதியையுந் நின்றான். எவன்
இந்தஉலகங்களை ஈசனிகளாலும் ஜனனிகளாலும் ஆளுகி
ன்றான் ஜனங்களில் பிரத்தியக்ரூபனாய் இருக்கின்றான் அந்
தகாலத்தில் ஸம்ஹரிக்கின்றான் ஸம்ஸ்தவுலகங்களையும்சேர்
த்தூரட்சிக்கின்றான். அதனாலேகருத்திரனெனப்படுகின்றான்

(வி-ரை) ஏகருத்திரனென்றொல்லுக்குப் பொருளுரை
க்கவந்தஇச்சுருதி 'வாகவாவா'டிஃ ஒருவனே உருத்திரன்
யஜுரோநுபொகாநு = எவன் இந்தஉலகங்களை புக்ஷஜ்ஜ
நாஃ = ஜனங்களுக்குள் பிரத்தியகாத்மா என்பதாதி மந்திரங்களை
யே பிரமாணமாக எடுத்தமையால் ஈசனது மஹாத்துவும் எல்
லா வேதங்களுக்கும் ஸம்மதமெனமுடிந்தது ஒருவனே வஜாநீய
விஜாநீயனிலலாதவன். ருத்திரன் பரமேசுவரன் அத்துவிதியை
ய் = சுகதபேதஸூன்ராய் - நின்றான் = தமது சொருபத்தை வெ
ளிப்படுத்தினான் இம்மந்திரத்தால் பரமேசுவரன் ஆதிசர்க்கால்
த்திலுள்ளவெனன்றேப்பட்டது இரண்டாம் மந்திரம் சிருஷ்டிஸ்
திதி கர்த்திருத்துவத்தவதக்குறிக்கின்றது ஈசனிகளாலும் ஜனனி
களாலும் = உலகத்தைதரட்சித்தற்குரிய சக்திகளாலும் உலகத்தை
யுண்டாக்குவதற்குரிய சக்திகளாலும் ஆளுகின்றான் = காக்கின்றான் இ
தனால்சிருஷ்டிஸ்திதி கர்த்துவாத்தவதப்பட்டது தன்னால்சிருஷ்டி
டித்தப்பட்டபொருள்களின் கண்தானே உட்பிரவேசித்ததானென்ப
தைக்குறிக்கின்றது அன்றாம்மந்திரம் ஜனங்களில் என்பதாதிஸ்
னங்களில் = பிராணிகளில் பிரத்தியக்ரூபனாய் = ஜீவசொருபனாய்
ருக்கின்றான் = பிரகாசிக்கின்றான் மேல்சங்காரசக்தியைக்குறிக்கி
ன்றான் அந்தகாலத்திள்ளன்பதால் அந்தகாலத்தில் = மஹாசங்காரகாலத்

தில்லம் ஹரிக்கின் றுன் = தம்முள்தாமேவற்றுக்கொள்ளுகின்றான் பி
 ரகுபிரளயகாலத்தின் இலக்கணத்தைக் குறிக்கின்றார் ஸமஸ்தவுல
 கங்கனாயுமென்பதாநிபாய் ஸமஸ்தவுலகங்களையும் சேர்த்துரட்சி
 க்கின்றான் = தம்முளொடுக்கி இளைப்பாற்றுகின்றான் மேற்குறி
 த்தகாரணங்களால் வேதஸம்மதமாய் தடஸ்தலட்சணம்பெற்றி
 ருத்தலால் பரமேசுவரன் ஏகருத்திரனெனப்படுவான் என்று
 ர்பட்டது ஏகனென்றும்ருத்திரனென்றும் பரமேசுவரனுக்குவெ
 வ்வேறுபெயர்களிருந்தபோதிலும் 'ஹராஸுகிர்விஸொஷ்வரீ
 சுவிஸபு-ஹி' ஸஜ்வனகவாஸி, என்டதாதிகளைப்போல் விசே
 ஷணத்துடன் கூடி இருசொற்களால் அமைந்த ஒருசிவநாம
 மேஇஃதாம்.

அவதரணிகை

இனி ஈசானபதார்த்தத்தை உரைக்கின்றார்

சுபகஸூரடி-ஹி-தம்ஸாநம்

யஹிநுஷொகாநீஸதஸாநீஹி

சுகிசூரஸூரநொநாநுஷொ

ஹி-ஹி-ஹி-ஹி-ஹி

ஸாநாநிஸுஜிமதஸு-ஹி-ஹி

ஸாநாநி-ஹி-ஹி-ஹி-ஹி

தஸூரடி-ஹி-தம்ஸாநம்

எ—து

(இ—ள்) இனிபெதனால் ஈசானெனப்படுகின்றான் எவ
 ன் இந்தலோகங்களை ஈசனிகளும் ஜனனிகளுமானபரமசக்
 திகளால் ஆளுகின்றான்,, ஓய்குர பாலில்லாப்பசுக்களைப்போ
 ல் இவ்வுலகத்திற்கு நாதனும் சுவர்க்கத்தைக்காட்டுபவனும்
 உள்ளதற்கு இந்நிரனுமான ஈசானனைத்தேசத்திரம் செய்கி
 ன்றோம் ஆதலாலீசானெனப்படுகின்றான் எ—து

(வி—ரை) ஈசானென்னும் சொல்லுக்கு வியாக்கியானமா
 ய்இரண்மெந்திரங்களைபெடுத்தார் அவற்றில் ஒன்றுகர்மகாண்டத்

திலும் ஒன்றுஞானகாண்டத்திலும் எடுபட்டது எவன் இந்த
 லோகங்களை யென்றமந்திரம் உபநிஷத்காண்டத்தில் உள்ளது
 முன்னரேவியாக்கியானம்செய்யப்பட்டது இரண்டாம்மந்திரத்தி
 ற்குப் பொருளுடைப்பாம் ஓய்குர அவத்தியானம் ஹாரஸமர்த்
 த பாலில்லாப்பசுக்களைப்போல் = பாலுள்ளபசுக்களாயின் அதனை
 கோபாலன் காப்பாற்றுவதுவழக்கம் பாலில்லாப்பசுக்களாயின்
 அவைகருணையால் இரட்சிக்கத்தக்கவை ஆகவேபிரயோஜனமி
 லாத யாவர்கள் உம்மைத்துதிப்பினுமேரீகருணை யால் எம்மையா
 னுவீ றொன்று பிரார்த்திப்பது இதன்கருத்து இவ்வுலகத்திற்கு
 = யாம்காணுமுகத்திற்கு (அதாவதுபூமிக்கு) நாதன் = ஏகேச
 வரன் சுவர்க்கத்தைக்காட்டுபவனை ஸ்தக்ரமங்களைச்செய்யவந்த
 களுக்கு உத்தமலோகத்தை யளிப்பவனை உள்ளதற்குள்
 மஸ்த பிரபஞ்சங்களுக்கும் இந்திரன் பரமேசுவரன் அதிபதி ஆகிய
 ஈசானனை ஈசானச்சொற்பொருளாய் எல்லாவேதங்களிலும் பழ
 றாகும் பரமனை தோத்திரம் செய்கின்றோம் = அறிக்கின்றோம் (எ
 ன்பது) இதனால் தானொழிந்தமற்றயப்பிரபஞ்சங்களுக்கெல்லாம் ப
 ந்தமோட்சகளை யளிக்கும் ஸர்வசொத்தந்திரான ஈசான் இ
 வனை யென்பது வேதத்தின் கருத்து

அவதரணிகை

இதுவரையில் கூறியஸ்வரூபதஸ்தஸ்தசுணங்கள்மாத்திரமே
 யன்றி ஷாட்குண்யம் முதலிய உத்தமகுணநிதித்வம் வேறிடங்க
 ளிற் ஈசுவரனது இலக்கணமாகச்சொல்லப்படுதலால் அவ்வகளுமபர
 மேசுரனுக்கே உளவாமென நிரூபிக்கின்றார்.

சுயுகஸாடி உபநிஷதம் மவாநு

ஈரங்குத ரா தஜா நம் நிர் ஈயதி

யொம் மரியதி

ஸவனவ தஸாடி உபநிஷதம் மவாநு

என்று

(இ--ள்) இனி யெதனால் பகவானெனப்படுகின்றார்
 எவன் எல்லா பாவங்களையும் காண்கின்றான் ஆத்மஞானத்
 தையறியச் செய்கின்றான் யோகத்தையுண்டாக்குகின்றான்
 அவனேய தனூல்பகவானெனப்படுகின்றான் என்று

(வி—ரை) பாவங்களை = பவினமுதல் காரணமாய்க்கொண் ண்டாண்ட பிரபஞ்சங்களை. காண்கின்றான் = சாட்சியாய் தெரிசிக் கின்றான். இதனால் ஸர்வஞ்ஞதவம் சித்தித்ததென்க. ஆத்மஞானத் தை = பிரத்தியகாத் மஸ்வரூபமான ஞானத்தை. அறியச்செய்கின் றான் = தம்மடியார்களுக்கு எளிதில் அதனை யளிக்கின்றான் என்ப து பொருள். யோகத்தை = ஞானத்துக்கு அந்தரங்கசாதனமா கிய யோகத்தை. யோகமென்ற சொல் ஞானவைராக்கியங்களு க்குமுபலக்கணம். அங்னே = சங்கிதைகளில் “ நமோஸுக்ஷ்ம ஹிமவஃ ஹிமவஃவராஹீநாநிவாக்யுயி = ஓபகவ நமஸ்காரம் ஓபகவ முகங்களை வணங்கச் செய்,, என்பதாதி காணப்படுகின் றமையால் பிரம்ம கோடியில் கேரெருருவர் பகவானென்ற சொல்லுக்குப் பொருளன்று என்றதாயிற்று- இதனையே ஹர தத்தாசாரியாரவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதாவது. “ வெ ந வெஸ்வராயுரஸாரஸாரிஹதேதாநவீரநு ந ஸ்ரீதேஹிதீவ கீநவி ஸாவஹிநிநாநி சுநாநி ஸாநவிநிஹிநாநி தாநாநி ப்ரஜாவதொஹிவதஃ ப்ரவஹி வ்ரஜாஃ = ஓமஹேசுவர பெருத்ததோர் ஐசுவரியமுள்ளவர்களுயாயினும், பெரும்புகழ்பெற்றவர்களுயாயினும்; வீரர்களுயாயினும், எ ல்லாப்பியுமிக்கும் உபாகனும் அழகுடையவனுமான அரசனையாயினும் ஓவ்வொருவிஷயத்திலுமுலகத்திற் சிறந்தவராயிருந்தானும் முதி யோர் பகவான்களென்று வழங்குவதில்லை. மற்று ஞானவைரா க்கியசம்பன்னர்களுையே அங்ஙனம் வழங்குவார்கள். என்பது இ ன்கு ஐசுவரியவிரியாதிகளான குணங்கள் முன்னும்பின்னும் எடு த்துக்காட்டப்பட்டமையால் இங்கு ஷாட்குண்யமேவ்ணிக்கப்ப ட்டதெனவும் கொள்ளலாம். அல்லது ஆசிரியர் கூரியவாறு ஞானவைராக்கியங்களுையே பிரதானங்களாகக் குறிக்கப்பட்டதெ ன்ருவது பொருள்கொள்க.

அவதரணிகை

இனிமஹேசுவரபதார்த்தத்தைக்குறிக்கின்றார்.

சுயகஸ்தாடி உருகெஹெஹுரஃ

புலவ-பாநு வெளாசா நெகைக்கெல்லம் மகையதி

சுஜஸ் ஸ்ரீஜிதிவிஸ்ரீஜதி: வரஸயதி

சுலாஹுவுக்கு உபநிஷத்

(எ-து)

(இ—ள்) இனி யெதனால் மஹேசுவரனெனப்படுகின்றான். எவர்ஸர்வசங்கார மூர்த்தியாய் எல்லாலோகங்ங்ளையும்துபட்சிக்கின்றார், ஓபானு நிருஷ்டிக்கின்றார். ஸங்கீக் கின்றார் காக்கின்றார். ஆதலால் மஹேசுவரனெனப்படுகின்றார்.

எ—து

எ-து

(வி—ரை) சர்க்கரையுள்ளதில் = மஹாப்பிரளயகாலத்தி
ல் பிரம்மாதி எல்லாப்பிரபஞ்சங்கொழியும் தம்முள்ளுக்கிக்கொள்
ளும்மூர்த்தி; மற்றவை முன்னரேவியாக்கியானம்செய்யப்பட்டன

அவதரணிகை

இனி மஹாதேவபதார்த்தத்தைச் சூறிக்கின்றார்

சுயகஸ்தாபனம் முதலிய தொழில்களில்

யஸ்வந்தாது ஐவாநுவரிகுஜு

குதிரா நயொ வெ ம ஸ ரெ

தலாடி - வு தெஹா டெஹே ||

67-100-100

(இ—ள்) இனி யெதனால் மஹாதேவனெனப்படுவான். எவன் எல்லா பாவங்கடையும் விட்டு பெருத்த ஆத்மனாயோகைசுவரியத்தில் நிலபெற்றிருக்கின்றான். அதனால் மஹாதேவனெனப்படுகின்றான்.

(வி—ரை) மேலு தேவதைகளுக்கெல்லாம் அளவுள்ள ஆணத்தையடைந்து இருமாந்தராராகையால் அவர்களை யொழித்து வேதநாயகியை யொழித்தொழிவுகளை அளவிடாநந்தமாகிய ஆதாமானந்தத்தில் தீயைப்பற்ற உன்னையிருபித்து முழுட்சுக்கள்வெறுதேவதைகளுக்கெல்லாம் மேலதையையப்பொருக்காமல்கிடையுந்

தாலுண்டாகும் ஆத்துமானந்த நிஷ்டையை பிரகரணத்தினின்று இயில் வைத்து நிரூபித்தருளினுள்ளன.

ஆவதரணிகை

இனி பிரணவத்தின்மேலேற்றிடும்மஹிமைகள் சொல்லப்படுகின்றன அவையெல்லாம் அதற்குப்பொருளான பரமேசுவரனிடத்தே சேர்க்கற்பாலனவேயன்றி, வேறியெனவுண்மையை உபசங்கரிக்கின்றார்.

(தபேதபூபூவாரிதம்)

(இ—ள்) அந்த ஜீதெல்லாம் உருத்திரனுடைய சரித்திரம்.

(வி—ரை) அந்த இது = இனியேதனால் ஓங்காரமெனப்படுவானென்று தொடக்கியதமுதல் இதனால் மதாந்தேவனெனப்படுவானென்பது வரை. அல்லது; இவ்வுபநிடதம் தொடக்கியதமுதல் இதுவரை. உருத்திரனுடைய சரித்திரம் = பரமேசுவரனது மஹிமை. இதனால் இது—ரை நிரூபிக்கப்பட்ட ஸர்வ, ஸட்சணங்களுக்கும் பரமேசுவரனது சொருபத்தைப்பற்றினவேயென்றாயிற்று. ஆகையற்றான் இனியேதனால் ஓங்காரமெனப்படுவான் என்பதுதொடங்கி எல்லாவற்றையும் சிவபரமமேவோய்ம்வியாக்கியானம்செய்வோம்.

ஆவதரணிகை

மேற்குறித்தபெருமைக்கு மேலது ஈதெனக்குறிப்பாளாய்வேதநாயகபகவானைத் துதிக்கின்றான்.

வனஷஹிபேவஃ ப்ரஹ்மோதாஸவஃ

வஹ்வஃ ஹிஜாநஸுஉமஹேஷஃ து

ஸவனவஜாநஸுநிஷ்ரோணஃ

ப்ரஹ்மோதாஸவஃ

எ—து

ॐ = ३

五、

என்று.

अ-३

(வி—ரை) கைகளால் = பொறுமையுடன் இருப்பதற்கு =
உனது கைகளுக்கும் மனங்காரம் என்பதற்கு வேறுபாடு. குறிக்க
பட்ட பிரவிருத்தி நிவிருத்திகளென்ற ஜீவதர்மங்களால்.

ஸாவற்றையும் = பலவகைவேற்றுமைகளை யடைந்த ஜீவிகோழிகளை; செர்ப்பான் = தநுகரணபோகங்களுடன் சலக்கச்செய்வான் அவைகளுக்கேற்றவாறு அவனதுதொழிலைக்கூறுகின்றார் எல்லாவகங்களையும் சிருஷ்டிப்பவன் என்று. அவன்சிருஷ்டிஸாமர்த்தியமுள்ளவனாதலால் சர்வகர்மங்களுக்கும் பயனைக் கொடுப்பவனென்றேற்பட்டது. பட்சிகளுடன்செர்ப்பானென்றவிடத்துப்பட்சிகளென்பது திரியக்கயோனிகள்மேனின்று தன்னை உன்னியமாகப் பிடித்தவர்களுக்கு பாசவிடுமாசனம் செய்வீப்பவன் அனையென்பதும், மற்றுமுள்ளபலபொருள்கள் ஸர்க்சர்தியர்ப்பாஷியத்திலும் அதர்வசிரோபாஸ்கரத்திலும் கவேதாசுவதரவுண்முகாடிகளிலும் எம்மால் நிருபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன அவைகளையங்கேகரண்க.

அவதரணிகை

இஷிகுவோபாஸ்தியை நிருபிக்கின்றார்

கவுடி அடிவாவிசவ்யம்

என்று

(இ—ள்) அந்த இதனைப்பாஸிக்கவேண்டும் எ—து

(வி—ரை) அந்த = பிரணவத்துடன் அபேதமாக அதன் சொருபமாய் உபாசிக்கவேண்டுமென்று தொடர்ந்து நிருபிக்கப்பட்டபலவகை மகிமை பொருந்திய. இதனை = மான், மழு, முக்கண் மலைங்கைபாகம் முதலிய வேடோகத்தவிலக்கணம் பொருந்திய சிவசொருபமான ஸவிசேஷபிரம்மத்தை உபாசிக்கவேண்டும். கைவல்லியம் கவேதாசுவதரம் அதர்வசிரஸ் அதர்வசிகை காலாக்கினிருத்திரம் இதுபோன்ற உபநிடதங்களில் நிருபித்தவாறு தத்தம்வரணங்களுக்கும் ஆசிரமங்களுக்கும் ஏற்றவாறு வழிபடவேண்டும் முட்கவென்று எழுவாயென்றை வருவித்துக்கூட்டுக.

அவதரணிகை

அதன் பிரமாணத்தைக் குறிக்கின்றார்

வாமுடி. அகி

என்று

(இ—ள்) வாக்குகள் சொல்லுகின்றன என்று

(வி—ரை) வாக்குள் = வேதாடிகள் மூலத்தில் வாக்குகள் ஒருமையாகுறித்தது எல்லாவேற்றுமைகளுக்கும் எழுவாய் ஒருமையே குறிப்பாகலாமென்று பொருள்தொடுக்கும்; ஸா-ஸா-ஸா என்ற சூத்திரத்தாலவ்ணமமைதலால் சொல்லுகின்றன வென்றால் விதிக்கின்றனவென்பது பொருள் இதனால் வுபநிஷதம் சிவோபாசனத்தை விதித்து மந்தையை உபநிடதங்களையும் அப்பொருளிலேயே உபசங்கரிக்கின்ற இதன்மேற்பட்டது.

ஆவநதணிகை

அதன் சொருபத்தைக் குறிக்கின்றார்.

தஜஃதஜஃ ||

என்று

(இ—ள்) அஃது உன்னே அறியத்தகுந்தது என்று

(வி—ரை) அஃ = மூன்னே நிரூபிக்கப்பட்டவழியும் வழிபடத்தக்க சொருபமும். உள் = இதுயகுறரத்தில் அதாவது தஹரகோசத்தில், அஃவிமே ஸாட்சாத் பரமேசுவரின் தியானிப்பதற்கு யோக்யையான இடமெனவும், அதில் வழிபடும் முறையிதெனவும், மேலே நிரூபிக்கப்போகின்ற ஆதலால் மற்றைய எல்லாவிதத்தைகளிலும் தஹரோபாஸ்திமிதச் சிறந்ததென்பது இதன்கருத்தாகின்றது. அறியத்தகுந்தது = தியானிக்கத்தகுந்தது, வழிபடத்தகுந்தது.

ஆவநதணிகை

மேலே குறிக்கப்போகின்ற தஹரமென்ற திவ்வியஸ்தானத்தில் பிரணவாயின்ன சிவோபாஸனமானது மிகச்சிறந்ததாமென முன்னர்த்தவாதநியாயத்தால் அறிக்கின்றார்.

சாயம்வாயாவிததுஉதரோண

யெநஷெவாயெநஷெய ||

யெநவிதாஃப்ரவூவஃகி
வாஃவடிஃவாஃயணஃமெதி

என்று

(இ—ள்) இந்த வழி உத்தரபாகத்தில் விரிந்திருக்கின்றது. எதனால் தேவர்கள் எதனால் சிவிகள் எதனால் பிதருக்கள் பரமபதமாயும் பராயணமாயுமுள்ளதைப் பெறுகின்றார்கள்.

(வி—ரை) இந்தவழி = இங்கு நிரூபிக்கப்பட்ட சிவோபாஸனமாரக்கம். உத்தரபாகத்தில் = வேதத்தின் உத்தரபாக மெனப்பட்ட உபநிஷத்காண்டத்தில். விரிந்திருக்கின்றது = பெரும்பான்மையிலவையெலாம் சிவோபாஸனத்தையே விதிக்கின்றமையால். அத்தகைய டெருமைபொருந்திய பொருள்யாதென வினாநிகழ அதனையோதியுணர்த்துகின்றார். பரமபதமும் பராயணமுமென்று. பரமபதம் = 'ததெரு ததாஃமாபஸு' விஷ்ணுஃ பரஸிவடிவவாதிஃருஃ ததிஷ்ணுஃவாஸிஃவடிஃ = அங்குநிறத்தப்பெரும்புகழ்பெற்ற நாராயணனது பரமபதம் விளங்குகின்றது. அந்த விஷ்ணுவினுடைய பரமபதத்தை சூரிகள் காண்கின்றார்கள். என்பதாகி கருதிகளில் நிரூபிக்கப்பட்ட பரமபதமென்பபெண் ஸ்ரீவைகுண்டம் முதலியஸ்தனங்கள். 'கங்கையின்கண் இடச்சேரி' என்ற விடத்து கங்கையென்றசொல் 'இடத்தைக்குறிக்கும் சொல்லாகவமைக்கப்பட்டமையின், அதனிடத்தமைந்த சூரிச்சிபாவனத்துவம் முதலிய நற்குணங்களை அதனாகுபொருளாய தீரத்தின் கண்ணது சேர்ப்பதுபோல, ஈண்டுபரமபதமென்றசொல்லும் ஆகுபெயராய் அதன் செம்பொருளான பரமேசுவரனிடத்தமைந்த ஸர்வப்பிரம்மகுணங்களையும் பரமபதநாதனாபங்கஜாட்சனிடத்தமைத்து அவனை சிவருபனாக பாவிக்கவேண்டுமென்று குறித்ததாயிற்று. பராயணம் பரையென்ற பராசக்தியார்க்கு அயனம் அதிட்டனமாம். 'வாராஸு' ௪௫ விதி வியெவ ஸ்ரூபதெ ஸ்ராவாவிஃஜாநஹவ கியாவ ! = இவரது பரையென்ற சக்தியானது பலவகை கேட்கப்படுகின்றது; இயல்பிலமைந்தது, ஞானசக்தி, இச்சாசக்தி, கிரியாசக்தி' என்பதாகி வேதங்களில் வித்தையவித்தையென இருவகைப்பட்ட

பிரகிருதிகளும், பரையென்ற சொல்லுக்குப் பொருளாயுமுந்ததால் அதற்கு இடமென்றதனால், அதனால் தோன்றியஜடஜீவேகூர பிரபஞ்சங்களுக்கிடானமென்றேற்பட்டது; ஆகவே பரமபதமென்ற சொல்லில் ஸவிசேஷமுத்தி ஏதுவாகிய தடஸ்தசொருபமும், பராயணமென்ற சொல்லில் நிர்விசேஷமான சொரூப சத்தனனியமும் சூசிக்கப்பட்டதாகும். இவ்வுபயவிலக்கணங்களுமமைந்தசொருபம் இம்மந்திரத்தில் வழிபடத்தக்கதாக நிரூபிக்கத்தக்கதோன்றும்.

அவதரணிகை

இனிமுன்கூறித்தவழிபாட்டையேவிரிவாய்க்கு ரிக்கின்றார்

வாஹா முரோத ஹ்ரடிபஸுபெ

விஸ்வவிடிஃஜாதவெஷஃகரண

தரீசுஸ்யெநவஸுபிதீராரி

கெஷாஸாஃதிஸுபாஸுதீநதநெஷா. என்று

(இ...ள்) மயிரின் முனைபளவு இதயத்தின் மத்தியில் சர்வசொருபனாய் அக்கினிரூபனாய் வரேண்யனாய் அமைந்த அவனை ஆன்மாவினிடத்தேதயுள்ளவனாக எந்ததீரர்கள் காண்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு சாகசவதமானசாந்தியுண்டு மற்றவர்களுக்கில்லை

எ...து

(விரை) மயிரின் முனை = ஜீவஸுபிவிஜெயம் ஸவாநம் துராயகஸுபெதா|| ஓர் மயிரின் முனையின் நூற்றிலைரூபங்களை மீண்டும் நூறுகச்செய்தால் அதன் அம்சமேஜீவனாகக்காணுவான் அதன் சர்வ சொருபனுமாவான் என்றெழுந்த வேதாந்த வாக்கியங்களுடன் முறனாது இதைப்பொருள்படுத்துங்கால் முனையென்றுசொன்னதற்கு ஓர்சிறுகூறுஎன்றேப்பொருள்கொடுக்கவேண்டும் இதயத்தின் ஹ்ருதுதுணைகளுடன்சென்னிரமமையமாம்ஸுபிண்டமாய்த்தோன்றும் இதயதேகாசத்தின் ஸர்வசொருபன் என்பதுவெளி. அக்கினிரூபன் = அதாவது வேதத்தால் ஓர்சிறியநெருப்பின்

ஜ்வாலோபால் பாவிக் கும்படிவிதிச்சப்பட்டமையால் வரேண்ய
 ன் = இகனல் ஏகதேசாநுவாதமுதமாய் காயத்திரியின்பொருளாய
 கும்ந்தவன் அவன் = ஸர்வப்பிரசித்தனானவன் அதாவதுமுன்னின்
 சிறுபிக்கப்பட்டருத்திரமூர்த்தி; ஆன்மாவிடத்தேயுள்ளவனாக = ஆ
 ன்மாவிடத்துமந்தர்யாமியாக உட்பிரவேசித்தவனாக அந்ததீரர்கள்
 குருகுல்வரசம் செய்து தேவாந்தவிசாரத்தால் த்ருடநிச்சயமுள்ள
 பெரியோர்கள்; காண்கிறார்கள் = இடையறாதுதியானிக்கின்றார்கள்
 சாக்ஷதமனசாந்திமோட்சசகம். மற்றவையெல்லாம் அசாக்ஷதமா
 கையால்; மற்றவர் = குருகுல்வாசவேதாந்த விசாரத்தினாலானிருனி
 யர்கள்; இல்லை = மோட்சமில்லையென்பதுமாத்திரமில்லை மற்ற அதோ
 கதியுண்டென்பது மிதன் பொருள். இதனால் சிவஞானமேமோ
 ட்சசாதனமென்றும் அஃகிலார்க்கு எத்துனை ஜன்மங்களிலும்
 மோட்சமில்லைபென்றேற்பட்டது.

அவதாரணிகை

இனி முன் நிரூபித்தபொருளையே வேறுவழியால் காட்டு
 கின்றார்.

யொயொநியொநிபிதிஷ்டெ ॥ ௧ ॥

யலிநிபிதம்வ்வ விபவ்வவ்வ ॥ ௨ ॥

ததீஸாநவநிபிதவீபிதம்

நிபிபுராயசாரஸாநிபிதம் ॥ ௩ ॥ ததெதி ... என்று

(இ...ன்) எவன் ஒவ்வொருயோனியையும் ஏகனாய் அ
 திட்டிக்கின்றான், எவனிடத்து ஐந்து விதமான இவையெ
 ல்லாம் இருக்கின்றன ஈசானனும் வரதனும் புகழ்த்தக்கவ
 னுமான ஸர்வஸம்ஹர்த்தாவான ருத்திரமூர்த்தியை தியா
 னிப்பவர் சாக்ஷதமான சாந்தியையும்பெறுவர். எ...து.

[வி—ரை) இம்மந்திரத்தை சுவேதாசுவதரவுபநிடதமும்
 சில் சொற்களை மாற்றிப்படித்திருக்கின்றது ஒவ்வொருயோனி
 கையும் = காலாத்துமாதிரி உறிதங்களான ஸமஸ்தகாரணங்களையும்

எனாய் அதிட்டிக்கின்றான் அவனின்றி வேறு நிமித்தகாரணம் அவைகளுக்கிலையாதால் இனி யவனே எல்லாவற்றிற்கும் உபரதானமுடையன்கின்றான் எனினிடத்து என்பதாதியால். ஐந்துவிதமான பஞ்சபூதங்களின் பரிணாமமான இவையெல்லாம் = கண்ணு பொருளனைத்தும். இருக்கின்றன = மண்ணின்கண் குடமுதலியவையமைந்தாற் போலமைந்திருக்கின்றன ஈசானன் = எல்லாப்பூதங்களுக்கும் நியந்தா. வரதன் = கன்மங்களின்பூதணிப்பவன் தேவன் = பிரகாசஸ்வரூபன் புகழ்த்தக்கவன் = ஸமஸ்தவேதங்களாலும் நமஸ்காரத்தை முன்னிட்டு ஸ்துதிக்கப்படுகிறவன் ஸர்கஸம்ஹர்த்தா = வேதங்களிற்சொன்னுமதாரஸன் ருத்திரமூர்த்தியை = மேற்கூறியவிலக்கணமமைந்தஸிசேஷப்பிரம்மசொருபத்தை தியானிப்பவர் = முன்மந்திரத்திற் குறித்தபடி இடையறாது அவனை தானென நிதித்தியாஸனம் செய்பார் சாக்ஷதசாந்தியை = மோட்சத்தை பெறுவர் எல்லாம் பிரம்மமென்ற உறுதியுடன் தியானம் செய்கின்றவர்க்கே முக்தியென்பது இம்மந்திரத்தின் முடிந்தகருத்து. ஸர்வசம்ஹாரமென்பது பிரம்ம லட்சணமென்று “ஐதூ” என்றசூத்திரத்தில் ஆசிரியர் வியாசர் நிரூபித்தாரென்றதிக.

அவதரணிகை

இனி நிதித்தியாஸனத்தை அங்கங்களுடன் கருக்கிவிரிக்கின்றார்.

வாஸனஷ்டம் தபோ நவஸாலிம் மஹிமஃ

யவநிநுகு ராயொயா உத்யுஷா க்ஷபா உ |

த்யுஷா உபிஷா மஹ துஜா யவநிநுகு

வாயுரஸம்வித்யுஷா வயிஷா துராயுஷி என்று

(இ—ள்) பிராணன்களுக்கு நடுவே மனதுக்குள்ளே விங்கமுண்டென்பார். எதனிடத்துக்கேபம், ஆகையொருமை இருக்கின்றன. ஹேதுக்கூட்டங்களுக்குமூலமான ஆசையைத் தலைத்து புகழிமானால் ஆலோசித்து தியானித்து ருத்திரனிடத்திலமைத்து.

(வி—ரை.) இவ்விதம் தியானித்து முற்கூறிய பயனைப் பெறுவாரென்றி முஸ்வாக்ஷயத்துடன் இவ்வாக்ஷயத்தைக்கூட்டுக. இவ்வாக்ஷயத்தின் சிஸ்சொற்களைமேல்வாக்ஷயங்களும் அவானிலை கொண்டு அவாவிநிற்றலால்இஃதுஇடைநிலைத்தீபம்போலிருபுறம் சேறுமென்க-பிராணன்கள்=பிராணனென்றசொல்இந்திரியாதிகளுக்கும்குறிப்பே. அதாவது ஸ்தூலசரீரத்திற்கு. மனஸஎன்பதுகூக்குமத்தைக்குறிப்பதுவிக்கமென்பதற்குப்பொருள்விக்கசரீரமென்பது பிராணதிகள் அந்தக்கரணத்தைவிட்டுப்பிரியாமையின் அவ்வந்தக்கரணம் ஸர்வவாஸனாபுமாதலாலும் விக்கசரீரம் பிராணந்தக்கரணங்களின் வேறாயினும் அதுபிராணதிகளைவிட்டொழியாதிருக்குமந்தக்கரணத்திலிருப்பதாய்ச்சொன்னது குறையன்றென்பது இம்மந்திரத்தின்கருத்து. இங்குவிக்கமெனக் குறிக்கப்பட்டவாசனாபுமான அந்தக்கரணத்தில் கோபம்=தாம்கருதியவிஷயத்தைத்தம்மிடம் அணுகவொண்ணாது செய்த எதவினிடத்துகன்மத்தாலாவது மனதாலாவது வாக்காலாவது அனிஷ்டத்தைச் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்தால் தோஷமும் குணம். ஆசையென்பதுவெளி எனக்குஇப்பொருள் வேண்டுமென்பதாதிக்குணம் பொருமை வெளி. இவை மற்றலோபாதிக்கு முபலக்கணம் குறித்த ஆசைஸமஸ்தமானதுக்கேதுதுக்களின் தொகுதிக்கு காரணமாம். துலைத்து=ஞானத்தால் நிவிர்த்திசெய்து; விர்த்தியினால்=அந்தக்கரணத்தின் இச்சையென்ற விருத்தியினால். சாஸ்திரத்தாலே ஜலோகித்து ஆத்துமாவினிடத்திருக்கும் ஆசையொழிவதற்காக நிலைநிறுத்தி ஆத்துமசொருபனும் ஆனந்தகணனுமான ருத்திரமூர்த்தியினிடத்துருசிவபக்தத்தைக்கியததோகுதியானிப்போர் முக்தியடைவார் என்று முன்மந்திரத்துடன் கூட்டுக. இதனால்யோகத்தாலீசுவரனைஜிப்பவர்களுக்கு மோட்சமே பஸ்யென்பது இதனால்புலப்பட்டது.

அவதரணிகை

இனிமோட்சமேமுக்தியபலனென்றுருத்திப ஜனத்திற்கு நிரூபிக்கப்பட்டமையால் அந்த மோட்சத்தின்சொருபும் யாதென நிகழ அதனை நிரூபிக்கின்றார்.

நாடி வனகஸுரிகுமாரம் —

என்று

(இ—ள்) ருத்திரனொருவனையாமென்பர். (ஏ—து)

(வி—ரை) ருத்திரன் = ருத்திரத்தவிலக்கணமுடைய ஸர்வா த்ருமாவும் ஸர்வாந்தர்யாமியும் சாந்தனும் சாந்தியைக்கொடுப்ப வனும் பிரத்தியக்ரூபனுமான ருத்திர முர்த்தியை; ஏகன் = உல கெலாமொழிந்த உண்மைஸ்வரூபனென்றும் முக்தி ஸ்வரூபனெ ன்றும் பெரியோர் கூறினார். இதனால் சிவனுடனேக்கியமடைவது முக்தியென்றேற்பட்டது.

அவதரணிகை

இனி இவ்விதமான சாசுவதசாந்திரூபமானமோட்சத்தைக் கொடுக்கும் சிவாத்வைதவித்தைக்கு ஸாதனம் கர்மம்முதவியபல வேதங்களிற் சங்கிதைகளிற் சொல்லப்பட்டன. அகைநேரிஞ்ஞா னத்தையுண்டாக்குவ் சருவியாகாவாதலின் தியானவிநீசவுரூபமு ம்மோட்சசாதனமும் பசுவின் பாசத்தைமுற்றும் துலைப்பதுமான இவ்யபாசுபதசொரூபத்தைநிரூபிக்கின்றார்.

நாடி ஸ்ராவணமாவெவாஸாணவிஷயிஷயம்

அவஸாநியவூதி

வாகுதேகஸபாஸுவதே

என்று

(இ—ள்) சாசுவதனாய் புராணனாய் அன்னரசரூபனாய் பலரூபனாய் இருக்கும் ருத்திரனை தியானவிர்த்தியால் மனதி ல் தகைபச்செய்வது இந்தபாசுபதவிரதமாம். (ஏ...து)

(வி—ரை) சாசுவதன் = ஸந்தியசொரூபன் அதாவது உண் மைப்பொருளாயுள்ளவன். புராணன் = எல்லாவற்றிற்கும் காரண பூதனாயுள்ளவன். அன்னரசரூபன் = ஸர்வப்பிராணிகளுக்கும் பிரா ணனாயுள்ளவன்; பலரூபன் = ஸ்வரூபசத்தாய்நிற்பவன். ருத்திரன் = தொண்டர்களின் தியானத்துக்காக நானாவிதமான திருமேனி களைத்தாங்கியவன். தியானத்தால் = துத்தால் அவனைத் தானென் றிடைபறாத நினைவு இவ்ரு தியானமெனப்பட்டது. மனதில்

தகைமச்செய்வது = வெளி. பலவிதகாரணங்கள் பரமேசுவரதி-
யானுனுவீர்த்திக்கு இருந்தாலும் இந்தவிரதத்தைப்போல் அவ்வ-
ளவு பரமார்த்தரங்கசாதனம் வேறிலையென்பது வேதத்தின் கருத்-
து. பாசபதம் = பசுபதியை தேவதையாய்ப்பெற்றவிரதம். இத-
னையே சிரௌதபாசபதமென்பர் பெளராணிகர்.

அவதரணிகை

இந்தசிரௌதபாசபதவிரதத்தை அனுஷ்டித்து சித்தியடை-
யுத்தேசிக்கும் பரமபுருஷனுக்குப் பரமபாவனமான பாஹியபாச-
பதவிரதத்தையும் உபதேசிக்குகின்றார்

சுயிரிதிஹஸு

வாயுரிதிஹஸு

ஜுவதிஹஸு

ஸூரதிஹஸு

வெராததிஹஸு

ஸவபுஹவாஹிஹஸு

உதததெதாநிஹஸுஹி

சுயிரிதராஹிநாஹஸுஹி

தஸுரபுததெதாநிஹஸுஹி என்று

(இ—ள்) அக்கினியென்பது பஸ்ம, வாயுவென்பது ப-
ஸ்ம, ஜலமென்பது பஸ்ம, ஸ்தலமென்பது பஸ்ம, ஆகாயமெ-
ன்பது பஸ்ம, எல்லாமல்லவோ இந்தபஸ்ம, மனமென்பதா-
திரான கண்களும் பஸ்ம, அக்கினியேயென்பதாதியால் ப-
ஸ்மத்தைக்கிரகித்தது உடம்பைத்துடைத்துத்தரிக்கவேண்டு-
ம் ஆதலால் இந்தவிரதம் பாசபதமாம்

(வி—ரை) அக்கினி யென்பதாதி ஏழாமந்திரங்கள் அதர்வ-
ண வேதத்தில் குறிக்கப்பட்டன இவை பஸ்மகாரணத்திற் உபயோ-
கப்பட்டன பஸ்மமேஸர்வரூபமென்பதைநிரூபிக்கின்றன அக்கினி-
வாயு ஜலம் ஸ்தலம் (பிருதிவீ) ஆகாயம் இவை ஆந்து பூதங்கள்

எல்லா மென்பது அப்பஞ்சபூதகாரியங்களும் அவற்றின் காரணமான தன் மாத்கிர முதலியதுமாம். மனமென்பதாதி கண்கள் காண்பதற்குக் கருவியாயுள்ள இந்நிசியங்கள் கண்களெனக் குறிக்கப்பட்டன பஸ்மமானது சிவாக்கினிசொரூபமானதால் அது ஸ்வ சொரூபமாக ஸ்தோத்திரம் செய்யப்பட்டது அக்கினி ஸ்தோத்திரத்திலாவது விரஜாக்கினியிலாவது உண்டான பஸ்மத்தையாவது மற் றே வறுவித மான வேதாந்தரங்களிற் சொன்ன பஸ்மத்தையாவது அக்கினி யென்பதாதி எழுமந்திரங்களால் கிரஹித்து உடம்பை காலாக்கினிருத்திரோபநிஷத்து முதலான விடங்களிற் சொல்லப்பட்ட கிரக முதலிய இடங்களைத் துடைத்து உத்தூளனம் அவருண்டனம் என்ற இருவகை தாரணம் செய்து தரிக்கவேண்டும் = திருபுண்டத்தை தரிக்கவேண்டும் இதுவும் பசுபதியை தேவதையாக, உடைத்தான மையால் பாசுபத விரதம் எனப்படும் இதையும் கிரளதபாசுபதம் என்று புராணங்கள் விலக்கும் இடனால் வைதிக சம்பிரதாய சித்தமான பிரணவா பிண்ணிலோபாண்டியும் வைதிக பஸ்மதாரணமும் ஒன்றுக் கொன்று பகாரகமாய் மோட்சசாதகமாமென்று சித்தித்தது

அவதரணிகை

இனிபாசுபத விரதத்தின் பயனைக் குறிக்கின்றார்,

வஸுவாஸவிரோக்ஷாய.

என்று.

(இ—ள்) பசுக்களின் பாசம் தொலைவதற்காக.

(வி—ரை) இங்கு பசுக்களென்பவர் தொ விரதங்களை யனுபவிப்பதுடன் பசுக்களாயும் முமுட்சுக்களாயமுள்ளவர்கள்களும் அவித்தை-தொலைவது = வீடுகெடுவது என்பது பொருள்.

அவதரணிகை

இனி உபநிடதத்தைப் படிப்பதா லுண்டாகும் பயனைக் குறிக்கின்றார்.

பொயவபுரிநலம் ஸ்ராமணா

நிகழியெதவெலாழிவெதொஹவதி.

வலவாயுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வெலாழிவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

வஸூதிதபுவெதொஹவதி

இதி

(இ—ள்) எந்தப்பிராம்மணன் அதர்வசிரைஸித்தியம் அத்தியயனம் செய்வான், அவனக்கிளிபூதனாவான். அவன் வாயுபூதனாவான். அவனாதித்திய பூதனாவான். அவன் தீனாம பூதனாவான். அவன் ஸத்திய பூதனாவான். அவன் ஸர்வபூத னாவான். அவன் ஸர்வஜீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானம் செய்தவ

னாவான். அவன் எகலவேதங்களையும் அத்தியயனம் செய்வனாவான் - அவன் எல்லாவேதங்களிலும் விவரித்தானாக மங்களையனுஷ்டித்தவனாவான். அவன் எல்லாவேதங்களிலும் அறியப்பட்டவனாவான், அவன் எல்லாயாகங்களையும் செய்தவனாவான். அவனால் இதிலுமா ஸ்புராணங்கள் ருத்திரங்கள் இவைகள் அனேகந்தடவை ஜபிக்கப்பட்டதாக்கும். காயத்திரிமஹாமந்திரத்தை அனேகந்தடவை ஜபித்தவனாவான். பூரணவங்களை அனேகந்தடவை ஜபித்தவனாவான் - தத்தம் வம்சங்களின் மூன்னே பத்துவம்சங்களையும் பின்னே பத்துவம்சங்களையும். ரட்சிப்பான் - ஈணகண்டவரை பந்தியை ரட்சிப்பான் - இங்ஙனம் அதர்வசிரஸ்சு அவர்வசிரஸைக்கூறினார். இதை ஒருதரம் ஜபித்தவன் சுகத்தனாகவும், பூதனாகவும், ஸர்வகர்மாரஹனாகவுமாவான். இரண்டாந்தரம் ஜபித்தவன் காணாபத்தியத்தியத்தை யடைவான் மூன்றாந்தரம் ஜபித்தவன் ஸார்ட்சா தப்ரமேசுவரனையே அனுப்பிரவேசிப்பான் என்பதோம் சத்தியம் -

எ-று

(வீ-ரை) அதர்வ ரீஸைநித்தியம் அத்தியயனம் செய்வானென்றால் அதற்குரிய ஈமங்களென அநே ஜபிப்பானென்பது கருத்து. பிராமணன், அவன் ன்றிமற்றவர்களுக்கு அதனையத்தியயனம் செய்வதிலதிகராமில்லையென்றதற்குறிக்கப்பட்டது. அக்கினிபூதன் - கிரணதஸ்மார்த்தாக்கினிகளால் ஸம்ஸ்காரம்செய்யப்பட்டவனுக்குச் சமானமாவான். அவனுக்குச் சமானமான புண்ணியத்தை யடைவானென்பதுகருத்து. வாயுபூதன் = பிராணதித்சவாயுக்களையோகத்தால் சுத்திசெய்தவன். அவனுக்குச் சமானமான புண்ணியமுள்ளவனென்று எங்குங்கூடிக. அவனாதித்தியபூதன் = ஜித்தியனது கிரணங்களை புசித்துத் தவஞ்செய்யும் யோடுக்குச் சமானன் சோமபூதன் = ஸர்வசோம யாகங்களிலும் தீட்சைசெய்துகொண்டவனுக்குச் சமானன். அவனா சந்திரகிரணங்களைப் புசித்துச் சிவிப்பவன். ஸத்தியபூதன் = கந்தியூதாஸஸகரே-வெவரி = அநிருதத்திலிருந்து சத்தியத்தையடைவேன், என்று ஆதானத்துக்குச் சத்தியமென்றபெயருள்

தாதலால், அதனையனுஷ்டித்தவனுக்குச்சமன். அல்லது சத்திய
மென்பது ஓர் ரோக விசேஷம். அந்தலேகத்தில் பரம்மாவுடன்
வேதார்த்த விசாரத்தைச் செய்வ ஒருவனடையுமநற்பயனைப்பெறுப
வன். அல்லது சத்தியமென்பது சத்தியவசனமாகிய உண்மை என்றும்
சத்தியவாகியாகிய உத்தமபுருஷனுக்குச்சமான னாவான் ஸர்வபூதன்
= ஒருவனை பாசனம்செய்யும் கட்ச்மாண்டாதி அநேக - ஸத்கர்
மங்களை யனுஷ்டித்தவனுக்குச் சமானன். ஸர்வதீர்த்தததால் ஸ்
நானமென்றால், ஸர்வதீர்த்தஸ்நானம் செய்தவன் என்பதாதி இர
ண்டு வாக்கியம் வெளி. எல்லா வேதங்களிலும் விவிதமான கர்மங்
களையனுஷ்டித்தவனென்றால், நற்பத்தெட்டுவருஷங்கள்வரை பி
ரம்மசரியத் துடன் இருந்து அனேகவிதங்களை யனுஷ்டித்து கர்
மங்களை யுப் பூர்த்திசெய்தவன், வேதங்களிற்குநீர்த்த ஸமஸ்தயஞ்
ஞாதி களுக்குரிய தேவதைகளும், 'ஸ்ரவம் சிவமயம்' என்ற ஞானத்
துடன் ஸர்வவேதசமானமான இவ்வுபநிடதத்தை அத்தியயனம்
செய்தபுண்ணியபுருஷனையறிவாராதலின் எல்லா வேதங்களாநி
யப்பட்டவனென்றும் எல்லாயாகங்களையும், செய்தவனென்றும்,
புகழப்பட்டான். ஸர்வமந்திரஸாரபூதமான சிவமயப்பிண்ணவோபா
ஸ்தி இக்கனிதத்தே குறிக்கப்பட்டமையால் அந்தப் பிரணவோபா
ஸ்திசெய்த இவன் ஸர்வமந்திரங்களையும் ஜபித்தவனுக்குச் சமான
னும், அந்தபிரணவத்தையும் சிவரூபேதபுத்தியில்லாமல் சுதந்திர
மாய்ச் செபித்தமற்ற உணர்ச்சு காட்டிலும் சிறந்தவனென நிரூபித்த
ற்காக இதில் ஒருமுறை ஜெபத்திற்கு அதில் அனேகமடங்கு ஜப
ங்களை ஈடாகக்காட்டி இப்பிரகரணம் நின்றதென்க. இப்படியு
பாஸ்திசெய்த ஒருவனுக்கு மட்டுமல்லமுந்தி; மந்தவதம் முன்னோ
ர்களிற்பதினமர், பின்னோர்களிற்பதினமர், தன்னோடு இருபத
தொருதலைமுறைகளுக்கு முத்தியைக்கொடுக்கும் என்பது தத்தம்
வம்சங்களில் என்றவாக்கியத்தின் வெளிக்கருத்து. உண்மையில்
முன்பத்து ஜன்மங்களிலும், எதேனும் பிராரப்தசேஷத்தால் உ
ண்டாக்கக்கூடியபந்தியிலும் இவனைக்காத்து ரட்சிக்கும் இதனஜ
பம்என்பது உட்கருத்து. கண்டவரைபந்தியை ரட்சிப்பான் = பந்
தியிலுட்கார்த்த இவனுக்குக்கண் எதுவரையிலெட்டுமோ அது வ
ரையில் டலபாவிகளிருந்தாலும் அந்தப்பாபிகளுடைய பாபத்தை
தொலைப்பான், திருசுப்பிரணமந்திராதிபாடத்தில் ஆயிரம் என்ப

தாதி எல்லையிருப்பது போலிதற்கில்லையென்றேற்பட்டது. இங்
கனம் அதர்வசிரசு அதர்வசிரசைச்சுக்கிரிநர் என்றகருதிகாசிய
ம் பிரகிருத்தத்திற் பொருந்தாது. மேலும் இவ்வுபநிஷதசனங்கள் எ
ல்லுளவாகலால்; ஆகவே முன்னர்துலக்கத்திலுள்ள “வெள்ளை
நாகம்” என்ற வாக்கியத்தைப்போல், ஸாஹ்ய நவோகஸு
என்றுவரப்போகிற வாக்கியத்தினி றுதியில் சேர்க்கவேண்டும்.
இதனையொருதரம் ஜபித்தவன் சுத்தனும் பூதனுமாகான். சத்
தன் = வெளிச்சத்தியுள்ளவன் பூதன் உள்சுத்தியுள்ளவன். ஸ்
வகார்மார்ஹன் = அதற்குரிய வரத்தை முதலிய நர்குணமுட
வன் இருமுறை ஜபித்தவனுக்கு சிவகெணத்தில் சேர்க்கைப்
பூன்றும்முறை ஜபித்தவனுக்கு சிவகக்கியமும்பலனென்றதி
த்தரோத்தரம்பலன் அதிமென்பதைக்குறித்தற்கு. தேவனைப்
ரவேசிப்பதே மோட்சமென்பது பிரத்தியட்சபிரம்மைக்கியதையே
யேகுறிக்கிறது. இப்பொருளைச் சர்வவேதவேதாந்தங்களித்தேர்வு
சித்தாந்தம் இதுவேயென்பதை மந்திரகிரஷ்டாவான நிஷ்ய
னவர் என்பதோம் சத்தியம் என்பதாதிநிச்சயமாய் கூறினார்.

அவதரணிகை

இவ்வுபநிஷதத்தை யுபசங்கரிப்பாராயிருத்திரனே ஸர்வ
சொருபனென்று அனுஸந்தானம்செய்து அவனை நமஸ்கரிக்கின்றார்.

யொராஹே ஸாஸுளயொகஸ்யோஹி

யஷஷயீவீ ஸாஸுவிவெஸா

யஜஜாவிஸுராஹவநாநிவஷுஹே

தவெஸுராஹ ஸாஸு நவோகஸு

எனது

(இ—ள்) எத்தருத்திரன் அக்கினியிலும் அப்பித்ய
ஷஷதிகளிலும் வீருத்துகளிலும் உட்பிரவேசித்தான் எனது
-இத்தப்புலனங்களை யெல்லாம் கிருஷ்டித்தான் எத்தருத்திரனு
க்கு நமஸ்காரம்

(வி—ரை) அக்கினியில் = அக்கினிஹோத்திராதியில் அப்
ஸ் = கஸசாதிகளில் உபாசகர்களுக்கு உபாஸிக்காக அக்கினியில்

உவதராணிகை

(வி—ரை.) இச்சமயம் = சமாதியால். ஈந்த = இந்த உபநிஷத்
தைத்தகண்ட. அதர்வாவின் தலையினைறு = கபாலத்தினைந்து, இ
தயத்தைப்பிளந்து = அடியில் இதயத்தைப்பிளந்துகொண்டு, மஸ்
திஷகத்துக்கு = தசமஸ்தானத்துக்கு கீழ்ப்பட்ட உரைந்த நெய்
ஸயப்போலிருக்கும் மார்ஸத்தைமஸ்திஷகமென்பர். அதன்மே
ல் ஏன்றால் துபாரசகந்தபரியம் = மென்பது பொருள், அதன்மே
ல் வெளிக்கிளம்பியது தேவகோசம் பிரகாசகொருபம். அதைவாயு
வெனநமையால் பிராணவாயுவைசமாதியில் தணுந்தபிராணவாயு

வானது அக்கினி ரூபமாய்ப்பரிணமித்தது. ஒளி வந்ததே. இவ்வத் த்விரென்ற வேதாந்தமாமென்பது மந்திரத்தின் முடிந்த கருத் து. இதுவே “சுலோ 9 உஹதொஹதஹபுஷாஹபிதஹ இவ்ந்த மஹபூதத்துக்கு எது உயர்த்தலோ” என்றுதனிமுயற்சிய ன்றி ஒளி வந்த வேதங்களைப்போல இவ்வும் எத்தனையி ரிவெளி வந்தவையால் அனாதிநித்திய சொயம்புகொன்றும் அளவிற்பெரு மைபெற்றதென்றும் ஏற்பட்டது. மற்றமனோதபாகங்களுக்கு அ மைமந்தரிஷ்டனைப்போலல்லதுவர் உபசாரரிஷியாமென்க,

அவதரணிகை

இவ்விவ்வகர்வகிரஸ்வரூபனாகிய அதர்வாவின் பிரணவப் புகைப் பிராகடத்தக்கின்றார்.

சகோபிணா ஸவிர்குதா

ஸிரி யகிணைவொகிந்ரி

விசு. ஸிரிணைவொகிந்ரி

கொகிணைவொகிந்ரி||

எ—து

(இ—ன்) உத்தப்பிராணன் ஸ்ரீயையும், அன்னத்தையும், மனத்தையும்; விக்னதையையும், அன்னத்தையும் மனத்தையும்; மோட்சத்தையும், அன்னத்தையும், மனத்தையும் இச ட்சிக்கவேண்டும்.

எ—து

(வி—னா) உத்தப்பிராணன் = முற்குறித்த அதர்வாவின் பிராணன், இச்சாதாசொருபமாயுள்ளது. ஸ்ரீயை “ஸாக்ஷிஸ்ரி ஸுதா ஸதா” அதுவல்லவோ சததுக்களுக்கரு ஸ்ரீ” என்று பெருங்குறித்தவாறு. சர்வவேதங்களைப் பூர்வாணத்தை = சரித்த மனதை = இத்திரியச்சுத. அப்படிய விக்கையை = கர்மங்களு ழித்தபிறகு உண்டாகும் னானவை. அதனாலுண்டான அன்னத் தை = சுகந்தபூர்வ அந்நத்தையும்தான். மனதை = நிர்வரையமான ம னதை. அந்தவிதமாகியிருந்தால் மோட்சத்தை அன்னமெ ன்ற பிரம்மத்தை = மனமென்று நினைக்கியாஸனத்தை = இரட்சித் தவென்றிருந்து மோட்சம் உண்டாகும்படி புருஷார்த்தங்களைக்கொ டித்தருளவேண்டியது.

அவதரணிகை

இவ்வுபநிடதத்தை யுபசங்கரிக்கின்றார்.

ஐதேயோஸத்யூதித்யோவநிஷக

என்று

(இ—ள்) இங்ஙனமோம்சத்தயமென்பதுபநிடதம்

(வி—ரை) இது வசையிற் சொல்லப்பட்டதெல்லாம் சர்வ வேதகைகளுக்கஞ்சம்மதமும் தேதபரம்பரையின் மகுடமணியாய் பரமசித்தாந்தமாய் விளங்குகிறது இவ்வுபநிடதமென்று முன்மந்தி ரதிரஷ்டாவின் பிரதிஞ்ஞையைத்தானே வேத புருஷன் இங்கு கடுத்து நிரூபித்தான் என்பது அளவிலாப் பிரளயசமுத்திரம் போன்ற இதுதனருட்பொருட்டிசுரளில் இரண்டொரு திசிலைகள் ஈ சன்றிருவடிக்கர்க்கியமாய் விளங்குக. சுபம்

இங்ஙனம் கொணிகுலப்பாலாழிக்குக்கெளத்துவமணியாய்த்தேர ன்றி, பூரீமேதாதெட்ணமுர்த்தி கருணாகடாட்சத்தாற் சகலகலை களுமோதியுணர்ந்து மிசிரமண்டலக் திறமது விஜயப்பிரதாபநி லைபுறநாட்டிய மகாதேவ திட்டிதீர்வசத்திலகராய் கையாகரண சுரர்வடொளமுநீராமஸ்குமிதிட்சிதர் செல்லகுமாரரும் ஸ்ரீதோம் பாகற்பசுத்திமுத்தொத்தவரும், ஸ்ரீமத் பாரத்துவாஜகுலஜலதிக் குத்தவுத்துவமணியாய் அத்தவித வித்யாசாரியராய் நூற்றுநான் கு சிரந்தங்களை நீர்க்கித்தருளியஸ்ரீமதப்பயதிட்சிதேந்திரரர்வம்சத் திலைதரித்தவட்சாஸிரவல்லபாரமேசுவர வுபநிஷன்மாரக்கப் பிரவர்த்தகஸ்ரீ மஹாமஹேசபாதிநியாயஸ்ரீமதுதியாகராஜருபுஷ் கவர்கரணசேவாபுரமணருமபிரத்யக்பரசிவநிட்டாதுரந்த

ரபரமசாம்பவபாதபத்மஜேனுசேவனத்திலன்புமிருந்

துள் ளவரும், பிரம்மவித்யாபத்திராதிபருமா ன

பரசமய, பஞ்சாணன், பாஞ்சஜன் னிய, பண்டித

ஸ்ரீ னிவாஸமகிபுஷ்கவர்கடமொழியிலியற்றிய

அதர்வசரோகருதிடிகை

முற்றிற்று.

இவ்வுபநிடதம் வெளிப்படையாய் பரமசிவ மூர்த்தியின் துஅளவிலாப் பெருமையை விளக்குவதுவொன்றாகவினிதற்கு மைத்தொழிப்புமர விசேடவுரைகளன்றி வேறுதாத்பரியஸங்கிரகம் துனித்துரைப்பது சியமன்று. உபக்ஞரோபசங்கிரகங்கள் முகலிய அறுவகைக்குறியீடுகள் ஒவ்வொரு சொற்றொடர்களுக்க வசியமேயாயினும் அவை பொருட்டெளிவிக்கையன்றி ஐயத்திறி பற அகங்கைநெல்லிக்கனிபோல் பொருள்களைத்தெள்ளென விளக்கும் வாக்கியங்களில் வசியங்களாகா. மீமாஞ்சாநியாயவடிவாபி ருமுமையந்தோன்றிய விடமதனை யொழிக்கவே யெழுந்தன. ஆதலாற்றான் ஆசிரியர் டாதராயணமுனிவர் கோமானுரனியற்றிய பிறும்ம ரூத்திரங்களில் பிறும்மசொருபத்தைத் தெள்ளென விளக்குவதுவெட்டெண்ணெரிய நூறுமுபநிடதங்களில் மிகச்சாரமென்றகயகிழந்தாஞ்சனை யருக்கரக்கர்குலாந்தகனாப்த சிகரமணிகேர தண்டபாணி மனமுடிந்துபேசுத்த மாண்டேக்கியாபநிடதத்தையும் ஹ்கன்மமோஞ்சைபென்ற வேதவாக்கியவிசாரத்திலுபயோகப்படு மாயிர னியாயங்களடக்கியவற்புச்சுஸ்திரமிபற்றியருளிய னைமி னிமுனிவர்கண்ட திவ்வியசாஸையாகிய தலவகாரசாகையினிற் கியிலுள்ள கேடுபநிடதத்தையும் பற்றியாதம் விசாரித்திலர். அதன லவ்வுபநிடதங்கட்கு வேதாந்தமென்ற பெயரே எவரே னுடைய வேண்டாமென்பரா? அல்லது கன்மகாண்டமென வந்திய ரா? ஆதலால் தெள்ளென பிரணவ பரசிவாபேத்தத்தைக்காட்டி தவ்வெடங்களிற் சிறந்த திருநின்றை முறைபிறழாதனியும் முத்திய வழியை விளக்கிகருணைக்கடல் கண்ணாகல் வள்ளல் திருநாமன கனிற் பலவற்றைத்தலக்கி பரமவைதிக பாசுபத பரம்மவித்தை யாய் விளாதுதிவ்வதர்வசிர உபநிடதத்திற்கு வகுறியீடுகளைக் கொ ண்டெதாற்பரிய முரைப்போமாயின் அக்கிளிபகவானுக்குச் சூடுன் டோவெனச் சம்சயிக்குமோர் வித்துவானுக்குத்தக்க காரணங் களாலதனைத்தெரிவிப்பதுபோலாகும். ஆயினும் ஐரலவித்தைக்கள ரனொருவன் செச்சுழிலத்தமதகங்கையினைப்பிறனாமயக்கக்க ண்டவொருவனதுவந்தன்மையுடையதேவென மயக்கினும் மயக் குவான், அத்தகைய புருடோத்தமர்க்கித்தகைய சாத்நிரங்களில் திகாரமேயாதாமியைதலினவர் விஷயத்தில் யாம் எழுதவேண்டு வதுயாதாமிலை. எல்லாவுபநிடதங்கட்குந்தவறாது தாத்பரியச

கங்காகங்குலிவரும் வாம் அவ்வழக்கப்படி இத்தற்குமோர்சிறிது தா
ற்பரியஞ்சருக்கிக் காட்டுவாம். இவ்வுபநிடதம் வேதோக்த கண்ம
ங்கள்ற் சித்தகதிடெற்ற மகானுபாவராசிரியர் முகத்தில் வேதா
ந்த விசாரஞ்செய்து ஸ்ரீ கைலாசடரியந்தமாகிய மகாபதவிகளைப்
பெற்றவ்விடத்தருட் திருமேனிதாங்கி அன்புரகங்களிக்க ஆர
ணபபொருளுடேசிக் கு மம்புலிஞ்ஞய வெம்புரூன் றிருருளால் பி
ரணவபிதத்தியகாதம பரசினைக்கிய ஞானமென்ற மகாநிஷ்டை
யுண்டாக வதனால் வீடுகூடுவானென்ற வறிய பொருளானது சித்
தியசுயம்புவான வேதக+ளின் சிகரத்தமெந்தது, என்றோர் அர்
த்தவாதமுகத்தால் நிரூபித்து சிவாத் துவிதவிதையே வித்தைக
ளுள் சிறந்ததென வான்மவாக்நங்கட்டுபதேபுப்பதே இதன் க
ருத்தாம் என்பதோர்சிறிது. இவ்வுபநிடத்தின் கண் றிறச்செ
ய்த விடர்தவாசகங்களை அதர்வ சிரோபாஸகரமென்றபுபெரிய
னாலி ஆயிரங்கிரணங்களிலும் மறுத்தோமாதவினிகளைதப்பற்றி
யாதும் பேசினோமலை யென்க.

அதர்வசிரோபநிடத தாற்பரிய சங்கிரகம்,

முற்றிற்று.

அதர்வசிரோபநீடத் அரும்பதவிளக்கம்

— () —

அந்நாஷ்டுவஃ = ஒருவகையாப்பு.

அவாஸி = அரித்திலும்.

அபிததித-ஃ = தேவத்தன்மையைப்பெற்றமலிதன்.

அராதிஃ = சத்துரு.

அஷ்டா = ஆன்மஸ்வரூபம், வித்தியை.

அஹஸி = உட்புறம்.

அஹம் = உலகம், ஸ்ரூலசரீரம், சுத்தமான அத்தக்கரணம்,
பிரும்மம்.

அஹவநீயம் = ஓர் அக்கினி.

அஹ = அன்னம்.

அஹஸி = வடக்கே யுள்ளவன்.

அஹஸி = ஒடுக்குக்கொள்வான்

அஹஸி = பலம்.

அஹஸி = ஒருவனான ருத்திரன்.

அஹஸி = திருடன் ஒழித்திலும் புல்வர்க்கங்கள்.

அஹஸி = கன்மங்களுக்கு அர்மன்

அஹஸி = நிகழ்கிறான்

அஹஸி = நிகழ்ச்செய்கிறான்.

அஹஸி = கணங்களுக்குப்பதியாயிருத்தல்

அஹஸி = ஓர்யாப்பு, ஓர்மகாமந்திரம், ஓர்தேவதை.

அஹஸி = ஓர் அக்கினி.

அஹஸி = வாக்கு, இத்திரியம், நேத்திரம்,

அஹஸி = பார்வதி-

அஹஸி = இத்திரியங்கள்-

அஹஸி = த்யானிக்கிறான்,

அஹஸி = ஜனங்களைக்கொடுப்பவன் அதாவது பிராணபிரமா

னதேவதை.

அதர்வசிரோப்பநிடத் அரும்ப்தவீளக்கம் ௪௩

ஜெஷ்டம் = மூதிர்ந்தவன்

ஜெஷ்டம் = ஓர்யாப்பு.

ஜெஷ்டம் = தேயு, பிரகாசம்.

ஜெஷ்டம் = தென்புறத்திலுள்ளவன் -

ஜெஷ்டம் = அப்பெயருள்ள ஓர்க்கினி.

ஜெஷ்டம் = பிரகாசமான ஓர்கோசம்.

ஜெஷ்டம் = புண்ணியம்

ஜெஷ்டம் = தூர்த்தன், வஞ்சகன்

ஜெஷ்டம் = நித்யனுமரித்யனும்

ஜெஷ்டம் = மரம்ஸபின்டம்

ஜெஷ்டம் = பசுபதியை தேவதையாயுடையது

ஜெஷ்டம் = பாஹ்யசத்தியையுடையவன்

ஜெஷ்டம் = சேர்ப்பிக்கின்றான்

ஜெஷ்டம் = மேற்கேயுள்ளவன்

ஜெஷ்டம் = பிரஜாபதியை தேவதையாயுடையது

ஜெஷ்டம் = ஸ்தூலசரீரம். பிராணாதிபஞ்சவாயுக்கள்

ஜெஷ்டம் = கீழ்புறத்துள்ளவன்

ஜெஷ்டம் = விரத்தியடைகிறான்,

ஜெஷ்டம் = பருக்கச்செய்கிறான், விரியச்செய்கிறான்

ஜெஷ்டம் = பிருமம், சுத்தமான அத்தக்காணம், மனமென்றது

நதிரியம்

ஜெஷ்டம் = வளங்குகின்றான், நிலைபெறுகின்றான்

ஜெஷ்டம் = மூளையைப்பற்றி நேய்போன் உரைந்திருக்கும்

ஓர்வகை மாம்சம்

ஜெஷ்டம் = சிவமஹத்துவம் -

ஜெஷ்டம் = விங்கசரீரம், குறி

ஜெஷ்டம் = இருக்கிறேன் -

ஜெஷ்டம் = பெரியோன்

வாலுபதி = நிலைபெறச்செய்கிறான்

விஸ்வரூபம் = ஸர்வஸ்வரூபன், வீஷ்ணுஸ்வரூபன்

வீரூபம் = மாம் முதலியன

ஷெகிஸிஷ்டம் = மிஞ்சினவன்

ஸாங்கிம் = மோட்சம், ஒழிவு.

ஸ்ரீ = வேதங்கள், ஞானம்.

ஸாவி = உள்கத்தியுடையவன்.

ஸ்ரஷ்டம் = புகழத்தக்கவன்

ஸக்யம் = உண்மைப்பொருளாயுள்ளது, ஆதித்தன்

ஸேஷிதம் = வெளிப்பட்டது.

ஸாஸ்தி = ஓர்வகைச்சந்தம், ஓர் தேவதை

ஸாஸ்தி = ரை

ஸுஜகி = விடுகிறான், சிருஷ்டிக்கிறான்

ஸௌரேயம் = செந்தண்மையுடையது, சந்திரனே தேவதையா

க உடையது

ஹவிம் = ஹவிஸ், சரீரம், பிரபஞ்சம்

ஹுத்யம் = மனம், இதயமென்ற மாம்ஸகண்டம்.

ஹா = பிரகிருதி, அழிவுள்ளது

அதர்வசுரோடகிடத அருமடதவிளக்கம்

மூற்றிற்று.

இக்கூற்றைப் பரிசுத்தனாய்வு.

മു. സി. ൧൧

பொருள் = பரிசுத்த செயல் + பொருத்த செயல் = பரிசுத்த

வகை: = வகைபெயர் - வகைபெயர்
பெயர்

உகநிணைநாம்பு = உகநிணைநதநெய்தல் காக்கிணைநதநெய்தல்வா!

உதாரணம் : — உதாதி த்யுமெ-புஜீயுத த்யுமெ-பு

வசு 20. = பொருளாவது உயர்ச்சி

$$\text{கொண } 2)^{\circ} = .தயா\}$$

சுபா = சுபவாசி விவகாரம் கருணை - கருணை
 தெ = தெரு காராதி - கருணை - கருணை

சுரா திஃ = சுஜா திஸு த-ஃ ।

யந்தி-ஓ = யந்த ஐந்துபடி-சுயவா-யந்த-ஓவ
 திகி-சவகுசுவதிலு-யெளதி-யெளதி-நிசி பூவெ
 யந்தி-நிதி ஸ-ஸ-யெதிலு-நொவ-காஷ-ய-
 வா-வ-தடி-ஓ |

சுழுகைதட்டும் = சுழுகீழ்நெதாதுதட்டும். காடிசு - சூ
யுறாஸிகண்டெவகும்புராஷும் |

புராஜாபதி - புராஜாதிசெவகதி - நுடினொயம்

மெளனம் = மொழிவெறுதல் + மூலம் = மொழிவெறுதல் + மூலம்

புணர்பயி = ஸம்யொஜயத்தியெ-பாதகுநா
செவகைய-புணாசு |

உயரகூர்ணம் = உயரகூர்ணம் உயரகூர்ணம் உயரகூர்ணம்
 உயரகூர்ணம் = உயரகூர்ணம் உயரகூர்ணம் உயரகூர்ணம்

வயதுபரிஷத் = வினாதினாபரிஷத் உதயம்

சுடி: ௦௨ = சுடிபாஃதபுதகதோஹா: ௦௧

பெரியபாசு = பெரியபாவிதிபிராபெசுடி மாவம்.

உதவி = கிபி 1965

கா.பெ.த. - கொடியத் திருமுடி.

விவசூஜதி = விவரக் கணக்கு = ஸம்ஹரணீகரணம்

മലയാള സ്പെഷ്യലൈസ്റ്റ് കലാപരിപാടി.

வாஸயதி = ஸாவயதீ கடுயெ-
 வனகொருகு = ஸவிசெஷணம் நாரி |
 தஸு = தஸெது கடுயெ-
 ருஸெ = ருஸெது கடுயெ-
 வம் மாகுஸம் |

ரஸநீயம் = ரஸநீயெது கடுயெ-
 ராதி |

ஜநநீயம் = ஜநநீயெது கடுயெ-
 ஜநா = ஜநாநீயெது கடுயெ-
 ஸம்வகொவ = ஸநநீயெது கடுயெ-
 விஸா = விஸாநீயெது கடுயெ-
 ருக்ஷதி = வடிவெது கடுயெ-
 ருகு வரி கம் = ருகு வரி கம் கடுயெ-
 விஸகஸாஸ = ஸவ-
 க் ஸாடி |

ஜநா = ஜநாநீயெது கடுயெ-
 ஸம்வகொவ = ஸநநீயெது கடுயெ-
 விஸா = விஸாநீயெது கடுயெ-
 ருக்ஷதி = வடிவெது கடுயெ-
 ருகு வரி கம் = ருகு வரி கம் கடுயெ-
 விஸகஸாஸ = ஸவ-
 க் ஸாடி |

ஸம்வகொவ = ஸநநீயெது கடுயெ-
 விஸா = விஸாநீயெது கடுயெ-
 ருக்ஷதி = வடிவெது கடுயெ-
 ருகு வரி கம் = ருகு வரி கம் கடுயெ-
 விஸகஸாஸ = ஸவ-
 க் ஸாடி |

விஸா = விஸாநீயெது கடுயெ-
 ருக்ஷதி = வடிவெது கடுயெ-
 ருகு வரி கம் = ருகு வரி கம் கடுயெ-
 விஸகஸாஸ = ஸவ-
 க் ஸாடி |

ருக்ஷதி = வடிவெது கடுயெ-
 ருகு வரி கம் = ருகு வரி கம் கடுயெ-
 விஸகஸாஸ = ஸவ-
 க் ஸாடி |

ருகு வரி கம் = ருகு வரி கம் கடுயெ-
 விஸகஸாஸ = ஸவ-
 க் ஸாடி |

விஸகஸாஸ = ஸவ-
 க் ஸாடி |

வடிவெது கடுயெ-
 ருகு வரி கம் = ருகு வரி கம் கடுயெ-
 விஸகஸாஸ = ஸவ-
 க் ஸாடி |

ருகு வரி கம் = ருகு வரி கம் கடுயெ-
 விஸகஸாஸ = ஸவ-
 க் ஸாடி |

விஸகஸாஸ = ஸவ-
 க் ஸாடி |

க் ஸாடி |

விஸகஸாஸ = ஸவ-
 க் ஸாடி |

க் ஸாடி |

விஸகஸாஸ = ஸவ-
 க் ஸாடி |

க் ஸாடி |

விஸகஸாஸ = ஸவ-
 க் ஸாடி |

க் ஸாடி |

விஸகஸாஸ = ஸவ-
 க் ஸாடி |

க் ஸாடி |

விஸகஸாஸ = ஸவ-
 க் ஸாடி |

க் ஸாடி |

விஸகஸாஸ = ஸவ-
 க் ஸாடி |

க் ஸாடி |